

GRENSOVERSCHRIJDENDE BEVEILIGERS EN RECHERCHEURS

Inventarisatie regelgeving particuliere
beveiliging en recherche in zes
EU-landen

- eindrapport -

Drs. H. Batelaan
Drs. J. Bos

Amsterdam, mei 2006
RegioPlan publicatienr. 1374

RegioPlan Beleidsonderzoek
Nieuwezijds Voorburgwal 35
1012 RD Amsterdam
Tel.: +31 (0)20 - 5315315
Fax : +31 (0)20 - 6265199

Onderzoek uitgevoerd door RegioPlan
Beleidsonderzoek in opdracht van het Ministerie
van Justitie, Wetenschappelijk Onderzoek- en
Documentatiecentrum.

VOORWOORD

In opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum (WODC) van het ministerie van Justitie heeft RegioPlan Beleidsonderzoek onderzoek verricht naar de screening van particuliere beveiligers en rechercheurs. Voor u ligt het verslag van deze studie.

Het onderzoek is begeleid door een commissie, bestaande uit:

Dhr. M. Eysink Smeets	Eysink Smeets bv (voorzitter)
Mw. C.P. Drewes	Ministerie van Justitie, JUSTIS
Mw. H.A. Offens	Ministerie van Justitie, DOB
Dhr. M. Kruissink	Ministerie van Justitie, WODC
Dhr. L.G.H. Gunther Moor	Stichting Maatschappij, Veiligheid en Politie

Graag willen wij de leden van de begeleidingscommissie bedanken voor de constructieve manier waarop zij de begeleiding ter hand hebben genomen. Zij hebben een wezenlijke bijdrage geleverd aan het eindresultaat, uiteraard zonder dat zij er verantwoordelijkheid voor dragen.

Het onderzoek is uitgevoerd door Joost Bos en Henk-Jaap Batelaan. De opmaak van het eindrapport is verzorgd door Kirsten Huisman.

Amsterdam, mei 2006
Henk-Jaap Batelaan, projectleider.

INHOUDSOPGAVE

Samenvatting	I
Summary	IX
1 Inventarisatie regelgeving particuliere beveiligers en particuliere	
rechercheurs in EU-landen	1
1.1 Inleiding	1
1.2 Doel en vraagstelling	2
1.3 Aanpak	3
1.4 Leeswijzer	4
2 Private beveiliging en recherche in vogelvlucht	5
2.1 Nederland	5
2.2 België, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Polen en het Verenigd Koninkrijk	7
3 België	11
3.1 Inleiding	11
3.2 Vergunningen	12
3.3 Betrouwbaarheid	13
3.4 Vakbekwaamheid	15
3.5 Handhaving	19
3.6 Vergelijking België-Nederland	20
4 Duitsland	23
4.1 Inleiding	23
4.2 Vergunningen	24
4.3 Betrouwbaarheid	25
4.4 Vakbekwaamheid	26
4.5 Handhaving	27
4.6 Vergelijking Duitsland-Nederland	28
5 Frankrijk	31
5.1 Inleiding	31
5.2 Vergunningen	31
5.3 Betrouwbaarheid	32
5.4 Vakbekwaamheid	33
5.5 Handhaving	34
5.6 Vergelijking Frankrijk-Nederland	34
6 Ierland	37
6.1 Inleiding	37
6.2 Vergunningen	38
6.3 Betrouwbaarheid	38
6.4 Vakbekwaamheid	39
6.5 Handhaving	40
6.6 Vergelijking Ierland-Nederland	41

7 Polen	43
7.1 Inleiding	43
7.2 Vergunningen	44
7.3 Betrouwbaarheid	45
7.4 Vakbekwaamheid	45
7.5 Handhaving	46
7.6 Vergelijking Polen-Nederland.....	46
8 Verenigd Koninkrijk	49
8.1 Inleiding	49
8.2 Vergunningen	50
8.3 Betrouwbaarheid	51
8.4 Vakbekwaamheid	52
8.5 Handhaving	53
8.6 Vergelijking Verenigd Koninkrijk-Nederland.....	54
9 Conclusies	57
9.1 Buitenlandse bedrijven en werknemers in Nederland.....	57
9.2 Toepassingsgebied	58
9.3 Uitvoering	58
9.4 Betrouwbaarheid	59
9.5 Vakbekwaamheid	60
9.6 Handhaving	61
Bijlagen	63
Bijlage 1 Ingeschakelde onderzoeksbureaus	65
Bijlage 2 Itemlijst desk research.....	67
Bijlage 3 Itemlijst interviews sleutelpersonen.....	71
Bijlage 4 Lijst met geïnterviewde sleutelpersonen	75
Bijlage 5 Adresgegevens vergunningverlening.....	79

SAMENVATTING

Voor u ligt de samenvatting van het rapport *Grensoverschrijdende beveiligers en rechercheurs. Inventarisatie regelgeving particuliere beveiliging en recherche in zes EU-landen (2006)*. Het onderzoek is uitgevoerd door Regioplan Beleidsonderzoek in opdracht van het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum van het Ministerie van Justitie.

1) Aanleiding

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (EU) heeft Nederland gemaand om belemmeringen weg te nemen voor buitenlandse beveiligers en rechercheurs die werkzaamheden in Nederland willen verrichten. Deze belemmeringen worden veroorzaakt bij toepassing van de Nederlandse vergunningswetgeving. Conform het Europees Verdrag moet Nederland rekening houden met de eisen waaraan bedrijven en werknemers in eigen land al hebben voldaan. Dit betekent dat bedrijven of werknemers die in eigen land al aan eisen hebben voldaan die vergelijkbaar zijn met de Nederlandse eisen, niet opnieuw mogen worden geconfronteerd met voorwaarden ten aanzien van hun betrouwbaarheid en vakbekwaamheid.

Om in de toekomst rekening te kunnen houden met de eisen waaraan bedrijven en hun werknemers in het eigen land al hebben voldaan, is inzicht nodig in de wettelijke eisen waaraan andere EU-landen particuliere beveiligers en rechercheurs onderwerpen.

2) Inventarisatie

Dit onderzoeksrapport bevat ten eerste een inventarisatie van de wet- en regelgeving in België, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Polen en het Verenigd Koninkrijk over particuliere beveiligingsbedrijven en recherchebureaus. De inventarisatie gaat in op de volgende onderwerpen:

- het toepassingsgebied van de wetgeving (welke activiteiten vallen onder de wet);
- de wettelijke eisen aan de betrouwbaarheid van werknemers;
- de wettelijke eisen aan de vakbekwaamheid van werknemers.

Het rapport gaat daarnaast in op

- de uitvoering van de wet (wijze van vergunningverlening, kosten die aan de vergunningaanvragers in rekening worden gebracht);
- de handhaving van de regels.

3) Hoofdvraag

De hoofdvraag waarop deze inventarisatie een antwoord geeft, luidt:

Wat zijn de verschillen en overeenkomsten tussen Nederland en België, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Polen en het Verenigd Koninkrijk in de regelgeving over de betrouwbaarheid en vakbekwaamheid van particuliere beveiligers en rechercheurs?

Een tweede, minder uitgebreid onderzochte, vraag is:

Wat valt er te zeggen over de verschillen en overeenkomsten tussen de genoemde landen voor de uitvoering van de regelgeving en de handhaving ervan?

4) Aanpak

Het onderzoek is uitgevoerd door Regioplan in samenwerking met zes onderzoeksbureaus in de onderzochte landen. Deze bureaus hebben door middel van documentanalyse en een aantal interviews met kenners van de branche uitgezocht hoe en in hoeverre de wetgeving en de uitvoering ervan waarborgen bieden voor de betrouwbaarheid en vakbekwaamheid van particuliere beveiligers en rechercheurs. Regioplan heeft de vergelijkende analyse uitgevoerd en is verantwoordelijk voor dit rapport.

5) Bevindingen per land, vergeleken met Nederland

Hieronder de verschillen en overeenkomsten tussen de zes onderzochte EU-landen en Nederland. Tabel 0.1 geeft een samenvattend overzicht.

België

Het toepassingsgebied van de Belgische wetgeving uit 1990 en 1991 is breder dan die van Nederland. Ook het zogenoemde veiligheidsadvies is in de wet opgenomen. De uitvoering is in België centraal gepositioneerd bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Dit in tegenstelling tot in Nederland, waar de toestemmingsverlening aan werknemers decentraal is geregeld.

Net als in Nederland wordt de screening op de betrouwbaarheid in België periodiek herhaald. Voor de sector beveiliging zijn geen toetsingscriteria vastgelegd; dit betekent bijvoorbeeld dat er geen grens is vastgelegd voor de periode waarin wordt teruggekeken in het strafregister. Evenmin is vastgelegd welke delicten onherroepelijk tot een afwijzing van een vergunningaanvraag leiden. Voor de rechercheurs is wel een hard (en streng) toetsingscriterium: het strafblad moet blanco zijn. In het algemeen geldt een vergunning in België voor 5 jaar. De vakbekwaamheidseisen in België zijn vergelijkbaar met de Nederlandse eisen. Het vereiste opleidingsniveau van de rechercheurs is echter hoger dan in Nederland, ook vanwege de verplichte herhaling van cursussen.

De handhaving van de wetgeving is in België in handen van de vergunningverlener (het genoemde ministerie) en de politie. In Nederland ligt de handhavingstaak vooral bij de politie. In beide landen bestaat kritiek op de mate waarin handhaving wordt toegepast.

Duitsland

In Duitsland bestaat een vergunningplicht voor beveiligingsbedrijven, maar niet voor recherchebureaus, zoals in Nederland. De vergunningplicht valt daarbij grotendeels onder *algemene* regelgeving, dat wil zeggen, regelgeving gericht op de toelating van startende ondernemers in de zakelijke dienstverlening. Hierin verschilt Duitsland van Nederland. Bijzonder is ook dat winkelsurveillance met het oog op het voorkomen van diefstal wordt beschouwd als researchewerk en niet als beveiligingsactiviteit. De vergunningverlening is decentraal georganiseerd, via de Kamers van Koophandel.

De betrouwbaarheid van startende ondernemers in beveiliging en recherche wordt getoetst zoals die van iedere andere startende ondernemer in de zakelijke dienstverlening. De toets is het opvragen van een verklaring omtrent het gedrag. Van herhaalde screening op de betrouwbaarheid, zoals in Nederland, is geen sprake. Er zijn evenmin specifieke betrouwbaarheidscriteria, zoals in Nederland.

De vakbekwaamheid van ondernemers en werknemers in de beveiliging kent een bescheiden wettelijke waarborg. Zij volgen een theoriecursus bij de Kamer van Koophandel. Bewakers die veel contacten hebben met burgers moeten sinds 2002 een aanvullend examen afleggen. Voor rechercheurs bestaan nauwelijks vakbekwaamheidseisen.

De Kamers van Koophandel en de lokale autoriteiten (gemeente en politie) zijn belast met de handhaving van de vergunningplicht. Handhaving van de regelgeving gebeurt echter niet of nauwelijks.

Frankrijk

In Frankrijk bestaat sinds 1983 wetgeving die de vergunningplicht regelt van beveiligers en rechercheurs. Het toepassingsgebied is vergelijkbaar met die van Nederland. Bijzonder is dat de vergunningen persoonsgebonden zijn en niet van toepassing op bedrijven. De vergunningen worden verleend door een lokale vertegenwoordiger van de Staat belast met politiezaken en zijn geldig voor onbepaalde tijd.

De screening op betrouwbaarheid gebeurt eenmalig. In Nederland worden leidinggevenden en werknemers bij herhaling gescreend. De Franse wet heeft van een groot aantal delicten vastgelegd dat deze het verlenen van een vergunning in de weg staan. Dispensatie is niet mogelijk, dit in tegenstelling tot Nederland. Over de vakbekwaamheid is in Frankrijk tot op heden niets geregeld. De wet stelde weliswaar vakbekwaamheidseisen, maar werkte deze niet uit. In 2005 is besloten dat beveiligers en rechercheurs over een erkend diploma moeten beschikken, maar ook deze besluiten zijn slechts beperkt uitgewerkt in vergelijking met de Nederlandse situatie.

De handhaving van de wet is in handen van de lokale autoriteiten, in casu, de politie. Van reguliere handhaving is geen sprake.

Ierland

De Ierse vergunningswet bestaat sinds 2004 en geldt voor de beveiligings- en rechersector. Het toepassingsgebied van de wet is breder dan de Nederlandse regelgeving: ook de installateur van brandkasten, de veiligheidsadviseur en de toezichthouder in een cameratoezichtscentrale vallen onder de Ierse vergunningplicht. De vergunningplicht wordt in overleg met de branche, fasegewijs ingevoerd. Vanaf april 2006 moeten twee beroepsgroepen (portiers en bewakers) aan de vergunningplicht voldoen. De rechercheurs vallen op dit moment nog niet onder de wet.

De vergunning wordt verleend door een centraal uitvoeringsorgaan van de rijksoverheid. De vergunningen gelden voor ondernemingen en individuele werknemers. De vergunning is twee jaar geldig, korter dan in Nederland.

De screening van de betrouwbaarheid is niet aan harde of minder harde toetsingscriteria gebonden. Het uitvoeringsorgaan heeft op dit punt veel vrijheid, meer dan de korpschef in Nederland. Over vakbekwaamheid zijn in Ierland alleen afspraken gemaakt ten aanzien van de portiers en de bewakers. Bij de overige beroepsgroepen is het overleg tussen met de branche nog gaande.

De vergunningverlener in Ierland is ook belast met handhaving. Er is nog geen ervaring opgedaan met handhaving. De eerste handhavingsactiviteiten zullen in 2007 van start gaan.

Polen

In Polen is bestaat sinds 1997 en 2001 een vergunningsplicht voor respectievelijk de beveiligings- en recherchebranche. Bijzonder is dat voor beveiligingswerk alleen een vergunningplicht geldt in daartoe aangewezen gebieden of gebouwen, zoals vliegvelden, militaire terreinen en overheidsgebouwen. Dit betekent dat in Polen buiten de 'aangewezen gebieden', beveiligingswerk mag worden verricht door werknemers zonder vergunning, iets dat in Nederland niet is toegestaan.

De uitvoering van de vergunningverlening is gelegen bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De politie is belast met de vergunningverlening aan werknemers. Daarnaast ondergaan de vergunningaanvragers een medische keuring, iets dat in Nederland niet gebeurt.

De politie voert de toets op de betrouwbaarheid uit. De screening kijkt hierbij maximaal 10 jaar terug: afhankelijk van de zwaarte van het gepleegde delict worden gegevens na 5 tot 10 jaar verwijderd. Dispensatie is niet mogelijk. De screeningsprocedure wordt in de praktijk echter niet goed uitgevoerd. Net als in Nederland, heeft Polen vakbekwaamheidseisen gesteld aan beveiligers en rechercheurs. In beide gevallen is een examen bij de politie verplicht. In Polen bestaan geen erkende opleidingen tot particulier rechercheur.

De wet- en regelgeving over de particuliere beveiligings- en recherbranche in Polen wordt niet of nauwelijks gehandhaafd.

Verenigd Koninkrijk

In het Verenigd Koninkrijk bestaat sinds 2001 een vergunningplicht voor de beveiligings- en resector. Het toepassingsgebied van de wet is breder dan die van Nederland. Zo vallen de veiligheidsadviseur en de toezichthouder die met een systeem van cameratoezicht werkt, ook onder de wet. Dit in tegenstelling tot Nederland. De vergunningplicht wordt in overleg met de branche fasegewijs ingevoerd. De onderzoekers en veiligheidsadviseurs hoeven voornamelijk geen vergunning aan te vragen.

De vergunning wordt verleend door een centraal overheidsorgaan. De vergunningen zijn persoonsgebonden. Het is een verschil met Nederland waar ook de bedrijven vergunningplichtig zijn. De verleende vergunning is drie jaar geldig, net als in Nederland.

Er zijn geen regels vastgesteld over de harde en minder harde toetsingscriteria voor de betrouwbaarheid van de vergunningaanvragers. Op dit punt heeft de vergunningverlener veel vrijheid, meer dan in Nederland. Over vakbekwaamheid is in het Verenigd Koninkrijk nog nauwelijks iets vastgelegd. De enige afspraak is dat zeven beroepsgroepen aan vakbekwaamheidseisen moeten voldoen. Echter: alleen bij de portiers zijn op dit moment eisen vastgelegd. Bij de overige beroepsgroepen is het overleg met de branche over de uitwerking van de opleidingseisen nog gaande.

De vergunningverlener is ook handhaver. Handhaving gebeurt op projectbasis. Een beperkte personeelscapaciteit en een prioriteit bij het verlenen van vergunningen staat intensievere handhaving voornamelijk in de weg.

6) Conclusies

Hieronder de conclusies over de twee onderzoeksvragen (zie ook tabel 0.1):

Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied van de wetgeving is in alle landen vergelijkbaar, maar kent verschillen:

- In Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk zijn de vergunningen persoonsgebonden.
- In de andere vijf landen, waaronder Nederland, zijn ook de bedrijven vergunningplichtig.
- In België, Ierland en het Verenigd Koninkrijk vallen meer activiteiten onder de wetgeving dan in Nederland. Hiervan zijn het veiligheidsadvies (security consultancy) en het toezicht door cameraregistratie voorbeelden.
- In Duitsland hebben onderzoekers geen vergunning nodig.
- In Polen is het mogelijk om beveiligingswerk te verrichten zonder werknemersvergunning: alleen in daartoe aangewezen gebieden of gebouwen is toestemming vereist voor het verrichten van beveiligingswerk.

Uitvoering van wet- en regelgeving

- De vergunningverlening is in België, Ierland en het Verenigd Koninkrijk centraal geïmplementeerd bij een ministerie (België) of een apart publiek uitvoeringsorgaan (Ierland en het Verenigd Koninkrijk).
- In Polen en Nederland heeft de uitvoering centrale (ministeries) en decentrale kenmerken (politie).
- In Duitsland en Frankrijk is de uitvoering volledig decentraal geïmplementeerd. In Frankrijk is de gemeente verantwoordelijk. Duitsland valt op doordat de Kamers van Koophandel uitvoeren.
- In België en Ierland worden de hoogste kosten in rekening gebracht voor de vergunningverlening. In België is sprake van een jaarlijks terugkerende retributieplicht.
- In Frankrijk is de vergunningverlening kosteloos.
- De vier andere landen (Nederland, Duitsland, Polen en het Verenigd Koninkrijk) zitten hier tussenin.

Betrouwbaarheidseisen

In alle landen worden de ondernemers en werknemers in de beveiligings- en recherchebranche getoetst op hun betrouwbaarheid. Dit gebeurt, onder andere, door na te gaan of de vergunningaanvragers strafbare feiten hebben begaan. Er zijn verschillen tussen Nederland en de zes onderzochte landen in de wetgeving en de uitvoering ervan, als het gaat om de toetsing van de betrouwbaarheid.

De belangrijkste *algemene* verschillen zijn:

- In sommige landen zijn toetsingscriteria ten aanzien van de betrouwbaarheid wettelijk vastgelegd, in andere landen niet.
- In landen waarin de betrouwbaarheidscriteria niet zijn vastgelegd, heeft de vergunningverlener grote beslissingsruimte.
- In sommige landen wordt de betrouwbaarheid van vergunningaanvragers eenmalig getoetst, in andere landen wordt dit periodiek herhaald.

De volgende *verschillen tussen landen* komen naar voren:

- In Duitsland bestaat geen specifieke regelgeving voor het waarborgen van de betrouwbaarheid van werknemers en ondernemers in de beveiligingsindustrie. Deze bedrijven en werknemers vallen onder algemene regels voor hun betrouwbaarheid, regels die ook van toepassing zijn op andere soorten dienstverlenende bedrijven. Hiermee is de wettelijke waarborg op betrouwbaarheid in Duitsland minder sterk dan in de andere landen.
- In Nederland, Frankrijk en Polen zijn toetsingscriteria over de noodzakelijke betrouwbaarheid wettelijk vastgelegd. In België zijn alleen harde betrouwbaarheidscriteria vastgelegd voor rechercheurs.
- In het Verenigd Koninkrijk, Ierland en in Duitsland is geen enkel betrouwbaarheids criterium wettelijk vastgelegd.

- In Nederland, België, Ierland en het Verenigd Koninkrijk is sprake van een terugkerende toets op de betrouwbaarheid. In alle andere landen is de screening eenmalig.
- In Nederland, België (als het de beveiliging betreft), Duitsland, Ierland en het Verenigd Koninkrijk heeft de vergunningverlener beslissingsruimte.
- In Frankrijk en Polen is de minste beslissingsruimte aanwezig voor de vergunningverlener en is de betrouwbaarheidstoets het strengst: een veroordeling voor een misdrijf leidt tot een afwijzing van de vergunningaanvraag.
- In Polen bestaat echter fundamentele kritiek op de uitvoering van de betrouwbaarheidsregelgeving.

Vakbekwaamheidseisen

In alle onderzochte landen stelt de wetgeving eisen aan de vakbekwaamheid van beveiligers en rechercheurs. Dit gebeurt door het minimaal vereiste opleidingsniveau van beide beroepsgroepen vast te leggen, maar ook door het in meer of mindere mate bepalen van de inhoud van de te volgen cursussen. De volgende verschillen tussen de onderzochte landen komen naar voren:

- In Nederland en België is de vakbekwaamheid van beveiligers het beste gewaarborgd. België springt eruit als het gaat om de wettelijke waarborg van het opleidingsniveau van de rechercheurs.
- In Duitsland en Polen zijn vakbekwaamheidseisen vastgelegd in de wet, maar is de vakbekwaamheid van een lager niveau dan in Nederland en België.
- In Frankrijk, Ierland en het Verenigd Koninkrijk is het wetgevingsproces op het punt van vakbekwaamheid nog in ontwikkeling. In deze landen zijn nog veel stappen te zetten als het gaat om de inhoud van de opleidingen, de accreditaties van opleidingsinstituten, docenten en examinatoren.

Handhaving van wet- en regelgeving

Op grond van een aantal interviews per land trekken we de volgende conclusies:

- In België en Nederland bestaat kritiek op de handhavingspraktijk (weinig prioriteit), maar lijkt het handhavingsniveau hoger dan in de vijf andere onderzoekslanden.
- In Duitsland, Polen en Frankrijk vindt niet of nauwelijks handhaving van de wetgeving plaats.
- Ierland en het Verenigd Koninkrijk hebben handhavingsambities, maar actieve handhaving vindt op dit moment niet of nauwelijks plaats.

Tabel 0.1 Samenvatting bevindingen inventarisatie regelgeving particuliere beveiliging en recherche

Land	Toepassingsgebied	Uitvoering	Betrouwbaarheid	Vakbekwaamheid	Handhaving
Nederland	Eén wet (1993) Vergunning voor bedrijven Toestemming leidinggevendend/ werknemers	Ministerie van Justitie en Regionale Politiekorpsen Centraal en decentraal Database centraal en decentraal Beperkte kosten	Harde criteria vastgelegd Beslissingsruimte Maximaal 8 jaar terugkijken Herhaalde screening Ook screening kantoorpersoneel	Diploma beveiliging (basisniveau) Diploma particulier onderzoeker (lager niveau dan beveiliging)	Politie Prioriteit niet bijzonder hoog
België	Twee wetten (1990, 1991) Toepassing breed: ook veiligheidsadvies Vergunning voor bedrijven en werknemers	Ministerie van Binnenlandse Zaken en Procureur des Konings Centraal en decentraal Database centraal Hoge kosten	Geen criteria vastgelegd (bev.) Beslissingsruimte Onbeperkt terugkijken Herhaalde screening Recherche strenger getoetst Ook screening kantoorpersoneel	Erkende diploma's en opleidingsinstituten Rechercheopleiding van hoger niveau dan in Nederland	Ministerie van Binnenlandse Zaken en politie Prioriteit niet bijzonder hoog
Duitsland	Algemene wetgeving Toepassing smaller dan in Nederland: geen vergunning voor recherche Toestemming aan werknemers	Kamers van Koophandel Decentraal Database centraal Beperkte kosten	Geen criteria vastgelegd Beslissingsruimte Onbeperkt terugkijken Enmalige screening (en bij wisseling van werkgever)	Beperkte opleidingseis Opleiding verzorgd door Kamers van Koophandel Nederlandse eisen hoger	Kamers van Koophandel i.s.m. gemeentelijke overheid Nauwelijks reguliere handhaving
Frankrijk	Eén wet (1983) Vergunning persoonsgebonden	Lokale vertegenw. Staat belast met politiezaken (Préfet de police) Decentraal Database centraal Geen kosten	Harde criteria vastgelegd: geen veroordelingen Geen beslissingsruimte Onbeperkt terugkijken Enmalige screening	Opleidingseis nauwelijks uitgewerkt	Préfet de police Nauwelijks reguliere handhaving
Ierland	Eén wet (2004), toepassing breed: ook veiligheidsadvies, cameratoezicht et cetera Vergunning persoonsgebonden	Private Security Authority (PSA). Centraal Database centraal Hoge kosten	Geen criteria vastgelegd Onbeperkt terugkijken, grote beslissingsruimte Herhaalde screening	Opleidingseisen afgesproken voor portiers en bewakers Voor andere diensten nog geen opleidingseisen afgesproken	Private Security Authority (PSA) en politie (Nog) geen reguliere handhaving waarschijnlijk per april 2007
Polen	Twee wetten (1997, 2001) Vergunningplicht beveiliging alleen in aangewezen gebieden	Ministerie van Binnenlandse Zaken en lokale politie Centraal en decentraal Database centraal Beperkte kosten	Harde criteria, eenmalige screen Maximaal 10 jaar terugkijken Geen beslissingsruimte Onderzoek sociale omgeving Kwaliteit screening omstreken	Opleidingseisen vastgelegd, examen bij de politie	Politie Nauwelijks reguliere handhaving
Verenigd Koninkrijk	Eén wet (2001), toepassing breed: ook veiligheidsadvies, camera-toezicht et cetera Vergunning persoonsgebonden	Security Industry Authority (SIA) Centraal Database centraal Beperkte kosten	Geen criteria vastgelegd Onbeperkt terugkijken, grote beslissingsruimte Herhaalde screening	(Nog) geen opleidingseisen afgesproken met de branche	Security Industry Authority (SIA) Handhaving op projectbasis Handhavingscapaciteit beperkt

SUMMARY

This is the summary of a Dutch report on *International Security Guards and Investigators: Survey of Regulations on Private Security and Investigation in Six EU Countries (2006)*. The research was carried out by Regioplan Policy Research for the Research and Documentation Centre of the Dutch Ministry of Justice.

1) Background

The Court of Justice of the European Union (EU) has ruled that the Netherlands needs to remove the obstacles to foreign security guards and investigators wishing to work in the Netherlands caused by the application of Dutch licensing legislation. The EU Treaty requires the Netherlands to take into account the requirements that companies and staff have already met in their own country. This means that companies or staff that have met requirements in their own country that are comparable with the Dutch requirements must not again be required to meet conditions regarding trustworthiness and professional expertise.

If we are to take the requirements that companies and their staff have already met in their own countries into account in future we need to know about the statutory requirements to which other EU countries subject private security guards and investigators.

2) Survey

This report first surveys the legislation and regulations on private security firms and detective agencies in Belgium, Germany, France, Ireland, Poland and the United Kingdom, looking at the following topics:

- The scope of the legislation (what activities it covers)
- The statutory requirements regarding trustworthiness of staff
- The statutory requirements regarding professional expertise of staff

The report also discusses:

- How the law is administered (the licensing system, the charges made to licence applicants), and
- How the rules are enforced

3) Main question

The main question that this survey sets out to answer is:

What are the differences and similarities between the Netherlands and Belgium, Germany, France, Ireland, Poland and the United Kingdom in the regulations on the trustworthiness and professional expertise of private security guards and investigators?

The second question, which was examined in less detail, is:

What can we say about the differences and similarities between these countries as regards the administration and enforcement of the regulations?

4) Approach

The research was carried out by Regioplan in collaboration with six research agencies in the countries under consideration. The agencies examined, using document analysis and a number of interviews with experts on the industry, how and to what extent the legislation and the way it is administered ensure the trustworthiness and professional expertise of private security guards and investigators. Regioplan carried out the comparative analysis and is responsible for this report.

5) Findings for each country compared with the Netherlands

The differences and similarities between the six EU countries under consideration and the Netherlands are set out below. Table 0.1 gives a summary.

Belgium

The scope of the 1990 and 1991 Belgian legislation is broader than the Dutch legislation, and it includes 'security consultancy'. It is administered centrally in Belgium, by the Interior Ministry, unlike in the Netherlands, where the licensing of staff is decentralized.

As in the Netherlands, screening for trustworthiness in Belgium is repeated periodically. There are no assessment criteria laid down for the security industry: hence there is no limit, for instance, on how far back searches in criminal records can go, nor is it laid down what offences irrevocably result in rejection of a licence application. There is a tough (and strict) assessment criterion for investigators, however: they must have a clean criminal record. Licences are valid for five years as a rule in Belgium. The requirements as regards professional expertise in Belgium are similar to the Dutch requirements, but the required training level for investigators is higher than in the Netherlands, for one thing because of the compulsory retaking of courses.

The legislation is enforced in Belgium by the licensing authority (the Ministry) and the police, whereas in the Netherlands it is the police that are mainly responsible for enforcement. There is criticism of the level of enforcement in both countries.

Germany

Germany requires security firms to be licensed but not, unlike the Netherlands, detective agencies. The licensing requirement is largely the result of *general* regulations, i.e. those concerned with the licensing of new companies in the business services sector: in this respect Germany differs from the Netherlands. An unusual point is that store detective work is regarded as investigation work and not as a security activity. Licensing is decentralized, through the Chambers of Commerce.

The trustworthiness of new firms in the security and investigation industry is checked in the same way as that of any new company in the business services sector, by obtaining a certificate of good conduct. Unlike in the Netherlands, there is no repeated screening for trustworthiness, and (again unlike in the Netherlands) there are no specific trustworthiness criteria. There is a minor statutory safeguard for the professional expertise of security industry staff: they take a theory course at the Chamber of Commerce. Security guards who come into frequent contact with the general public have been required since 2002 to take a supplementary examination. There are hardly any requirements as regards professional expertise for investigators. The Chambers of Commerce and the local authorities (municipality and police) are responsible for enforcing the licensing law, but there is little if any enforcement of the regulations.

France

France has had legislation on the licensing of security guards and investigators since 1983. The scope is similar to that of the Dutch legislation. An unusual point is that licences are personal and not required for companies. They are issued by a local representative of the State responsible for police matters and are valid for an indefinite period.

Screening for trustworthiness is carried out on a one-off basis; in the Netherlands managers and staff are screened repeatedly. The French act lays down a large number of offences that are an obstacle to the granting of a licence. There are no exemptions, unlike in the Netherlands. France has no regulations on professional expertise as yet: the act laid down requirements as regards professional expertise but did not elaborate them. It was decided in 2005 that security guards and investigators should have an approved qualification, but these decisions too have only been elaborated to a limited extent, compared with the Dutch situation.

The legislation is enforced by the local authorities, in this case the police. There is no regular enforcement.

Ireland

The Irish licensing act has been in existence since 2004 and applies to the security and investigation industry. The scope of the act is broader than the Dutch regulations, including safe fitters, security consultants and CCTV control room operators. Licensing is being phased in in consultation with the industry. From April 2006 two categories of staff (door supervisors and guards) have to be licensed. Investigators are not covered by the act at present. Licences are issued by a central government agency. They are required for companies and individual staff. A licence is valid for two years, less than in the Netherlands.

Screening for trustworthiness is not based on any tough or less tough assessment criteria: the administering body has a lot of latitude in this respect, more than a Chief Constable in the Netherlands. As regards professional expertise, rules have only been agreed on door supervisors and guards in Ireland; consultations with the industry are still in progress on the other categories.

The licensing authority in Ireland is also responsible for enforcement. There is no experience of this yet: the first enforcement activities are to begin in 2007.

Poland

Poland has required security guards and investigators to be licensed since 1997 and 2001 respectively. An unusual point is that security work only needs to be licensed in designated areas or buildings, such as airports, military sites and government buildings. This means that security work can be carried out by unlicensed staff outside the 'designated areas' in Poland, something that is not permitted in the Netherlands. The Interior Ministry is responsible for administering the licensing system. The police are responsible for issuing licences to staff. Licence applicants are subjected to a medical examination, something that is not done in the Netherlands.

The police carry out the checks on trustworthiness. The screening goes back no more than ten years: depending on the seriousness of the offence, data are deleted after five to ten years. There are no exemptions. The screening procedure is not always carried out properly in practice, however. Like the Netherlands, Poland has laid down requirements for security guards and investigators as regards professional expertise: in both cases they have to take an examination run by the police. Poland has no approved training courses for private investigators.

There is little if any enforcement of the legislation and regulations on the private security and investigation industry in Poland.

United Kingdom

The United Kingdom has required the security and investigation industry to be licensed since 2001. The scope of the act is broader than the Dutch legislation: it includes security consultants and operators of CCTV systems, for instance, unlike in the Netherlands. Licensing is being phased in in consultation with the industry. Investigators and security consultants do not need to apply for licences at the moment.

Licences are issued by a central government agency and they are personal. This differs from the situation in the Netherlands, where firms also have to be licensed. A licence is valid for three years, as in the Netherlands.

There are no rules on tough and less tough assessment criteria for the trustworthiness of licence applicants. In this respect the licensing authority has a lot of latitude, more than in the Netherlands. The United Kingdom has hardly any rules as yet on professional expertise. The only one is that seven categories of staff have to meet requirements as regards professional expertise, but requirements have only been laid down so far in the case of door supervisors; consultations with the industry are still in progress on the details of the training requirements for the other categories.

The licensing authority is also responsible for enforcement, which is project-based. Limited staffing and the priority accorded to issuing licences stand in the way of more intensive enforcement at the moment.

6) Conclusions

Below are the conclusions on the two research questions (see also Table 0.1):

Scope

The scope of the legislation is similar in all the countries, but there are differences:

- Licences are personal in France and the United Kingdom.
- In the other five countries, including the Netherlands, firms also have to be licensed.
- The legislation in Belgium, Ireland and the United Kingdom covers more activities than the Dutch legislation, for example security consultancy and operating CCTV systems.
- Investigators do not require licences in Germany.
- In Poland it is possible to carry out security work without an employee's licence; authorization to carry out security work is only required in designated areas or buildings.

Administration of the legislation and regulations

- The licensing system in Belgium, Ireland and the United Kingdom is centrally administered by a ministry (in Belgium) or a separate public agency (in Ireland and the United Kingdom).
- In Poland and the Netherlands administration is partly centralized (ministries) and partly decentralized (police).
- Administration is completely decentralized in Germany and France: the municipalities are responsible in France, and Germany is unusual in that administration is carried out by the Chambers of Commerce.
- Belgium and Ireland charge the highest fees for licences. Belgium charges an annual fee.
- Licences are issued free of charge in France.
- The other four countries (the Netherlands, Germany, Poland and the United Kingdom) are somewhere in between.

Trustworthiness requirements

Firms and staff in the security and investigation industry are screened for trustworthiness in all the countries, among other things by checking whether the applicants have committed criminal offences. There are differences between the Netherlands and the six countries under consideration in the legislation on screening for trustworthiness and how it is administered.

The main *general* differences are:

- Some countries lay down assessment criteria for trustworthiness by law, others do not.
- In those countries where the trustworthiness criteria are not laid down the licensing authorities have a lot of latitude.
- In some countries the trustworthiness of applicants is checked on a one-off basis, whereas in others it is repeated periodically.

We found the following differences *between countries*:

- Germany has no specific regulations to ensure the trustworthiness of staff and firms in the security industry: they are covered by general rules on trustworthiness which also apply to other types of service companies. As a result the statutory safeguards for trustworthiness are not as strong in Germany as in the other countries.
- The Netherlands, France and Poland lay down assessment criteria for trustworthiness by law. Belgium only has tough trustworthiness criteria for investigators.
- The United Kingdom, Ireland and Germany do not have any criteria for trustworthiness laid down by law.

- The Netherlands, Belgium, Ireland and the United Kingdom have recurrent screening for trustworthiness; in the other countries it only takes place on a one-off basis.
- In the Netherlands, Belgium (as regards security), Germany, Ireland and the United Kingdom the licensing authorities have latitude.
- In France and Poland the licensing authorities have the least latitude and the trustworthiness criteria are the toughest: a conviction for a serious offence will result in the application being rejected.
- In Poland there is fundamental criticism of the way the regulations on trustworthiness are administered.

Requirements as regards professional expertise

In all the countries under consideration the legislation lays down requirements for the professional expertise of security guards and investigators. This is done by laying down a minimum training level for the two categories, and also by specifying—to a greater or lesser extent—the content of the training courses that have to be taken. We found the following differences between the countries under consideration:

- The Netherlands and Belgium have the best safeguards for the professional expertise of security guards. Belgium stands out when it comes to statutory safeguards for the training level of investigators.
- Germany and Poland lay down requirements as regards professional expertise by law, but the level is lower than in the Netherlands and Belgium.
- In France, Ireland and the United Kingdom the legislative process as regards professional expertise is still in progress: they still have a long way to go when it comes to the content of training courses and the accreditation of training establishments, teachers and examiners.

Enforcement of the legislation and regulations

Based on a number of interviews for each country we draw the following conclusions:

- There is criticism of enforcement in Belgium and the Netherlands (not a high enough priority), but the level of enforcement is higher than in the other five countries in the study.
- There is little if any enforcement of the legislation in Germany, Poland and France.
- Ireland and the United Kingdom aim to enforce it, but there is little if any active enforcement there at present.

Table 0.1 Summary of the findings of the Survey of Regulations on Private Security and Investigation

Country	Scope	Administration	Trustworthiness	Professional expertise	Enforcement
Netherlands	One act (1993) Licences for companies Authorization for managers/staff	Ministry of Justice and Regional Police Forces Central and decentralized Central and decentralized database. Limited charges	Tough criteria laid down. Latitude Search in criminal records max. 8 years Repeated screening Office staff also screened	Security guard certificate (basic level) Private investigator certificate (lower level than security guard)	Police Priority not particularly high
Belgium	Two acts (1990 & 1991) Broad scope, including security consultancy Licences for companies and staff	Interior Ministry and Crown prosecutor Central and decentralized Central database High charges	No criteria laid down (security) Latitude. No time limit on search in criminal records. Repeated screening. Investigators checked more rigorously Office staff also screened	Approved qualifications and training establishments Training for investigators: higher level than in the Netherlands	Interior Ministry and police Priority not particularly high
Germany	General legislation Narrower scope than in the Netherlands: no licences for investigators Authorization for staff	Chambers of Commerce Decentralized Central database Limited charges	No criteria laid down. Latitude No time limit on search in criminal records. One-off screening (and when changing employers)	Limited training requirements Training provided by Chambers of Commerce Dutch requirements higher	Chambers of Commerce in collaboration with municipal authorities Hardly any regular enforcement
France	One act (1983) Licences are personal	Local representative. State official responsible for police matters (Préfet de police) Decentralized. Central database No charges	Tough criteria laid down: no convictions. No latitude No time limit on search in criminal records One-off screening	Training requirements not elaborated in any detail	Préfet de police Hardly any regular enforcement
Ireland	One act (2004), broad scope, including security consultancy, CCTV etc. Licences are personal	Private Security Authority (PSA) Central Central database High charges	No criteria laid down No time limit on search in criminal records, large latitude Repeated screening	Training requirements agreed for door supervisors and guards No training requirements agreed yet for other services	Private Security Authority (PSA) and police No regular enforcement (yet), probably from April 2007
Poland	Two acts (1997 & 2001) Licensing only required in designated areas	Interior Ministry and local police Central and decentralized Central database Limited charges	Tough criteria, one-off screening Search in criminal records max. 10 years. No latitude Investigation of social background Quality of screening controversial	Training requirements laid down, examination run by the police	Police Hardly any regular enforcement
United Kingdom	One act (2001), broad scope, including security consultancy, CCTV etc. Licences are personal	Security Industry Authority (SIA) Central Central database Limited charges	No criteria laid down No time limit on search in criminal records, large latitude Repeated screening	No training requirements agreed (yet) with the industry	Security Industry Authority (SIA) Project-based enforcement Enforcement capacity limited

1 INVENTARISATIE REGELGEVING PARTICULIERE BEVEILIGERS EN PARTICULIERE RECHERCHEURS IN EU-LANDEN

1.1 Inleiding

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (EU) heeft Nederland gemaand om belemmeringen weg te nemen voor beveiligingsorganisaties en recherchebureaus die werkzaamheden in Nederland willen verrichten terwijl zij in het buitenland gevestigd zijn.¹ Deze belemmeringen worden opgeworpen door het toepassen van de Nederlandse vergunningswetgeving (WPBR) en onderliggende regelgeving.² Conform het Europees Verdrag moet Nederland rekening houden met de eisen waaraan bedrijven en werknemers in eigen land al hebben voldaan.

Dit betekent concreet dat bedrijven of werknemers die in eigen land aan eisen hebben voldaan die vergelijkbaar zijn met de Nederlandse wetgeving, niet opnieuw mogen worden geconfronteerd met voorwaarden voor hun betrouwbaarheid en vakbekwaamheid. Een herhaalde vergunningsexercitie in Nederland, waarvoor bovendien kosten in rekening worden gebracht, belemmert de slagvaardigheid van deze bedrijven op de Nederlandse markt. Dit is volgens de Europese Commissie strijdig met de vrijheid van dienstverlening, zoals vastgelegd in het Europees Verdrag.

Om in de toekomst rekening te kunnen houden met de eisen waaraan bedrijven en hun medewerkers in eigen land al hebben voldaan, is inzicht nodig in de eisen waaraan andere EU-landen particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus onderwerpen.

Het voorliggende onderzoeksrapport bevat een inventarisatie van de regelgeving over betrouwbaarheid en vakbekwaamheid die geldt voor particuliere beveiligers en rechercheurs in België, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Polen en het Verenigd Koninkrijk. Er is voor deze zes landen gekozen omdat de verwachting bestaat dat de buitenlandse particuliere beveiligers en rechercheurs die in Nederland een vergunning aanvragen, vooral afkomstig zullen zijn uit deze landen. Afgezien van een beschrijving van verschillen en overeenkomsten in de regelgeving van de verschillende landen, geeft het rapport een eerste inzicht in de kwaliteit van de uitvoering van de regelgeving in deze zes landen.

¹ Arrest van 7 oktober 2004, C-189/03, Niet-nakoming - Vrij verrichten van diensten - Beperkingen - Particuliere beveiligingsondernemingen.

² Wet Particuliere Beveiligingsorganisaties en Recherchebureaus (WPBR, 24 oktober 1997), Regeling Particuliere Beveiligingsorganisaties en Recherchebureaus (3 maart 1999) en Circulaire Particuliere Beveiligingsorganisaties en Recherchebureaus (16 maart 1999).

1.2 Doel en vraagstelling

De aanleiding voor deze inventarisatie is de noodzaak dat Nederland moet voldoen aan het uitgangspunt van het vrije verkeer van diensten in het algemeen, en dat van particuliere beveiligers en rechercheurs in het bijzonder. Een belangrijk uitgangspunt hierbij is het behoud van de kwaliteitswaarborgen die Nederland belangrijk acht bij de werkzaamheden die bedrijven en werknemers in beide branches verrichten.

Deze inventarisatie moet eraan bijdragen dat de Nederlandse overheid bij het toelaten van buitenlandse bedrijven en werknemers in de branche van beveiliging en recherchewerk, rekening kan houden met de verplichtingen waaraan deze bedrijven in eigen land al hebben voldaan.

Het doel van het onderzoeksproject nemen we over uit de startnotitie van de opdrachtgever. Dit doel is inventariseren welke betrouwbaarheids- en opleidingseisen in België, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Polen en het Verenigd Koninkrijk worden gesteld aan particuliere beveiligers en particuliere recherchebureaus.

Resultaat

De inventarisatie geeft de wet- en regelgeving in de zes onderzoekslanden weer. We beschrijven de regelgeving in de onderzoekslanden en een vergelijking hiervan met Nederland. Daarnaast beschrijven we hoe de wet- en regelgeving wordt toegepast in de onderzochte landen en de mate waarin deze wordt gehandhaafd. Door landen met elkaar te vergelijken en uitvoeringsaspecten van de regelgeving te betrekken, biedt dit rapport bovendien een verdieping van de huidige kennis over de regelgeving in het buitenland.

Probleemstelling

De centrale probleemstelling van de inventarisatie luidt: wat zijn de verschillen en overeenkomsten tussen Nederland en zes andere EU-landen voor de regelgeving en uitvoering, en voor de handhaving van deze regelgeving met betrekking tot de betrouwbaarheid en vakbekwaamheid van particuliere beveiligers en rechercheurs?

De opdrachtgever heeft de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:

Onderzoeksvragen

1. Wat is bekend over het aantal particuliere beveiligers en rechercheurs dat in Nederland werkt en afkomstig is uit andere EU-landen? En wat is bekend over het aantal particuliere beveiligers en recherchebureaus dat mogelijk in de toekomst in Nederland zal werken?
2. Wat wordt in het Verenigd Koninkrijk, Ierland, België, Duitsland, Frankrijk en Polen verstaan onder: 'beveiligingswerkzaamheden' en 'recherche-werkzaamheden'?
 - Voor welke werkzaamheden geldt een vergunningplicht?
 - Geldt de vergunningplicht zowel voor werknemers als voor leidinggevendenden/werkgevers?

- Wie geeft de vergunning af?
 - Welke kosten zijn verbonden aan deze vergunning?
3. Aan welke screenings(betrouwbaarheids)eisen dienen deze particuliere beveiligers en rechercheurs in eigen land te voldoen?
- Wie worden gescreend (leidinggevendenden/werkgevers en werknemers)?
 - Op welke wijze wordt gescreend; worden antecedenten onderzocht en zo ja, tot hoe lang terug en om welk informatie gaat het (hard/zacht)?
 - Hoe vaak wordt gescreend; gaat het om eenmalige screening of vinden herhalingen plaats?
 - Hoe ziet een verklaring van betrouwbaarheid na afloop van de screening eruit? Is er voorzien in een mogelijkheid om de geldigheid te controleren?
 - Wie geeft de verklaring van betrouwbaarheid af en voor welke periode is deze geldig?
 - Welke kosten zijn verbonden aan deze screening (of aan het verkrijgen van toestemming voor het verrichten van werkzaamheden voor een beveiligingsbedrijf of recherchebureau?
4. Aan welke opleidingseisen moeten particuliere beveiligers en rechercheurs in eigen land voldoen?
- Voor welke beveiligingswerkzaamheden gelden deze eisen?
 - Voor wie (werknemers, werkgevers/leidinggevendenden) gelden opleidingseisen?
 - Wat is het niveau en de duur van de opleiding?
 - Wie verzorgt de opleiding en wat is de inhoud?
5. In welk(e) (type) regelgeving zijn de screenings- en opleidingseisen vastgelegd? Hoe wordt deze regelgeving gehandhaafd?
6. Zijn de screenings- en beveiligingseisen die aan de particuliere beveiligers en rechercheurs uit deze EU-landen worden gesteld, vergelijkbaar met de Nederlandse eisen? Op welke onderdelen kunnen afwijkingen worden waargenomen?

1.3 Aanpak

De aanpak bestond uit de volgende onderdelen:

- verzamelen van achtergrondgegevens;
- verzamelen wet- en regelgeving en vier tot vijf interviews met deskundigen.

Achtergrondgegevens

Regioplan heeft de achtergrondgegevens verzameld. Zo is de huidige kennis van de wet- en regelgeving over de particuliere beveiligers en rechercheurs in de zes onderzoekslanden ontleend aan de twee eerder genoemde globale overzichtsstudies (zie verder: paragraaf 2.2).

Daarnaast hebben we gepoogd om het aantal buitenlandse bedrijven én werknemers³ dat werkt in Nederland maar daar niet gevestigd of woonachtig is, te achterhalen via registraties. Deze kwamen van de Dienst Justis van het Ministerie van Justitie en de afdelingen Bijzondere Wetten van de politiekorpsen die werken in de grensregio's, Rotterdam-Rijnmond en Amsterdam Amstelland.⁴

Ten slotte zijn vertegenwoordigers benaderd van de Vereniging van Particuliere Beveiligingsorganisaties (VPB), de Stichting Vakexamens voor de Particuliere Beveiligingsorganisaties (SVPB) en ECABO (Kenniscentrum beroepsonderwijs bedrijfsleven voor de economisch/administratieve, ICT- en veiligheidsberoepen). Aan hen is gevraagd welke verwachtingen zij hebben over de toekomstige ontwikkeling van de aantallen buitenlandse werknemers en bedrijven Nederland.

Verzamelen wet- en regelgeving en interviews in de zes onderzoekslanden
Voor het veldwerk hebben we zes buitenlandse onderzoeksbureaus ingeschakeld.⁵ Zij hebben de relevante regelgeving en onderzoeksrapporten verzameld (deskresearch). Daarnaast hebben ze vier tot vijf telefonische interviews gehouden met vertegenwoordigers van instanties die zich bezighouden met regelgeving formuleren, het handhaven ervan of het uitvoeren van specifieke taken, zoals de betrouwbaarheidstoets of de afgifte van een legitimatiebewijs.⁶ De itemlijsten voor de deskresearch en de telefonische interviews zijn in samenspraak met de opdrachtgever opgesteld.

1.4 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 schetsen we in grove lijnen wat we op dit moment weten van de regelgeving over de branches particuliere beveiliging en recherche. In de hoofdstukken 3 tot en met 8 worden per onderzoeksland de resultaten van deze inventarisatie op een rij gezet: achtereenvolgens beschrijven we per land de regels over betrouwbaarheid en vakbekwaamheid en gaan we in op hoe de regelgeving wordt uitgevoerd. Elk hoofdstuk eindigt met een paragraaf waarin Nederland wordt vergeleken met het onderzochte land. We sluiten af met een concluderend hoofdstuk (hoofdstuk 9).

³ Het begrip 'buitenlandse werknemer' moet binnen dit onderzoek worden opgevat als een werknemer die niet in Nederland woonachtig is. In het kader van dit onderzoek is het relevant of een werknemer kan voorkomen in buitenlandse politieregistraties en of hij/zij de benodigde opleiding niet in Nederland heeft gevolgd.

⁴ Het is niet gelukt om exacte gegevens te achterhalen van het aantal buitenlandse werknemers met een Nederlandse WPBR-toestemming. Deze gegevens bleken slechts met zeer veel moeite aan de registratie van de politiekorpsen te ontlenuen.

⁵ Zie bijlage 1.

⁶ Zie bijlage 4 voor een lijst met gesprekspartners. De gesprekspartners zijn werkzaam bij een beveiligingsbedrijf of recherchebureau, een ministerie (Binnenlandse Zaken en/of Justitie), de politie, de kamers van koophandel, werkgevers- en werknemersorganisaties of een nationale branchevereniging van beveiliging en/of researchewerk.

2 PRIVATE BEVEILIGING EN RECHERCHE IN VOGELVLUCHT

2.1 Nederland

Wetten en regels

In 1997 is de sterk verouderde wetgeving aangepast in een nieuwe wet (WPBR) en later uitgewerkt in een Regeling en een Circulaire. De wetgeving is gericht op beveiliging en recherche. In Nederland is het verboden om zonder vergunning van de Minister van Justitie beveiligingswerkzaamheden of recherchewerk te verrichten (WPBR, art. 2). Een vergunning wordt slechts verleend aan bedrijven, leidinggevenden en werknemers die voldoen aan een aantal eisen van betrouwbaarheid en vakbekwaamheid (WPBR, art. 7).

Voor de *betrouwbaarheid* van rechercheurs en beveiligers is bepaald dat zij in de afgelopen vier jaar niet mogen zijn veroordeeld voor een misdrijf waarvoor een geldboete is opgelegd en in de voorgaande acht jaar geen veroordeling mogen hebben gehad voor een misdrijf waarvoor een vrijheidsstraf is bepaald. Daarnaast geldt de eis dat er geen andere 'relevante feiten over de betrokkene bekend zijn waardoor kan worden aangenomen dat de betrokkene niet voldoende betrouwbaar of geschikt is' (Circulaire bij WPBR, § 2.1).

Voor de *vakbekwaamheid* geldt dat beveiligers ten minste moeten beschikken over het diploma Beveiligers. Het betreft een MBO-diploma op niveau 2. De opleiding duurt 12 maanden. Tot de opleiding Beveiligers worden mensen toegelaten die minimaal beschikken over een VMBO-diploma basisberoepsgerichte leerweg. Rechercheurs moeten het diploma Particulier onderzoeker hebben behaald, een MBO-diploma op niveau 1. Voor deze opleiding geldt geen toelatingseis.

Daarnaast stelt de WPBR (onder meer) voorwaarden aan de uniformen die beveiligers dragen, de legitimatiebewijzen die beveiligers en rechercheurs moeten kunnen overleggen (WPBR, art. 9), de verslaglegging, de instructie van het personeel, de behandeling van klachten (WPBR, art. 6).

Uitvoering van de wet

In de uitvoering van de vergunningverlening spelen zowel het Ministerie van Justitie als de regionale politiekorpsen (afdelingen Bijzondere Wetten) een rol. De Minister verleent vergunningen aan beveiligingsbedrijven en recherchebureaus en trekt hiertoe de antecedenten van de leidinggevende(n) na. De vergunning kost € 226,89 en wordt verleend voor maximaal vijf jaar. De verlengingsperiode is eveneens vijf jaar.

De regiopolitie onderzoekt de betrouwbaarheid en vakbekwaamheid van werknemers van particuliere recherchebureaus en beveiligingsorganisaties en verleent de werknemers, door middel van de afgifte van een legitimatiebewijs, toestemming voor het verrichten van werkzaamheden. De toestemming van

de korpschef kost € 52,18 en het legitimatiebewijs kost € 14,52 per persoon. De toestemming is drie jaar geldig.

Evaluatie van de wet

Uit onze evaluatie van de WPBR uit 2003¹, toegespitst op de beveiligingsbranche, bleek dat de wet goed uitvoerbaar is op het aspect van vakbekwaamheid. Bij de betrouwbaarheidstoets signaleren adressanten en uitvoerders van de wet knelpunten, evenals bij handhaving en naleving van de regels. Zo bieden de betrouwbaarheidscriteria politiekorpsen enige ruimte om een eigen afweging te maken bij het verlenen van toestemmingen aan werknemers. Verder bleek dat de handhaving van de wet geen bijzonder hoge prioriteit krijgt terwijl er wel signalen zijn dat de wet niet altijd evengoed wordt nageleefd.

Een onderzoek van Klerks e.a. uit 2001² over de branche van particuliere recherchebureaus wijst eveneens op knelpunten in de uitvoering van de wet. De omschrijving van het begrip 'recherchewerkzaamheden' ligt onder vuur volgens de adressanten en handhavers van de wet (in casu: de politie). Zo wordt erop gewezen dat het ontlopen van de wetgeving, bijvoorbeeld door een bedrijf als 'consultant' of 'informatiebureau' in te schrijven bij de Kamer van Koophandel, niet erg moeilijk wordt gemaakt. Ook het rechedeel van de regelgeving staat bloot aan kritiek op de uitvoering en handhaving van de regels op het punt van vakbekwaamheid en betrouwbaarheid.

Aantallen bedrijven en werknemers

In Nederland zijn meer dan 30.000 particuliere beveiligers werkzaam en staan 1.853 beveiligingsbedrijven met een vergunning geregistreerd. De vergunde recherchebranche bestaat uit 337 bedrijven met ongeveer 700 rechercheurs in dienst.³

Aantallen buitenlandse werknemers en bedrijven

In Nederland werken zes buitenlandse bedrijven met een WPBR-vergunning. Het gaat om vier bedrijven uit België en twee uit Duitsland. Dit zijn drie particuliere beveiligingsorganisaties, twee geld- en waardetransportbedrijven (beide uit België) en één recherchebureau (ook uit België). De vergunningen zijn verleend sinds medio 2002, met uitzondering van een van de waarde-transporteurs (vergunning verleend voor 1999).⁴

¹ Batelaan, H. en J. Bos (2003). *De particuliere beveiliging bewaakt? Evaluatie regelgeving particuliere beveiligingsorganisaties*. Amsterdam: Regioplan, publicatienummer 1031.

² Klerks, P., C. van Meurs en M. Scholtes (2001). *Particuliere recherche: werkwijzen en informatiestromen*. Den Haag: ES&E.

³ Het aantal vergunde bedrijven is ontleend aan de registratie van de Dienst Justis van het Ministerie van Justitie, stand van zaken medio april 2006. Het aantal werknemers is gebaseerd op Morr , L., (2004), *Panoramic Overview of Private Security Industry in the 25 Member States of the European Union*, Madrid: CoESS/UNI-Europa. Zie ook tabel 2.1.

⁴ Gegevens eveneens ontleend aan de registratie van de Dienst Justis van het Ministerie van Justitie, stand van zaken medio april 2006.

Gegevens over het aantal werknemers met een buitenlandse nationaliteit blijken niet gemakkelijk te achterhalen uit de verschillende informatiesystemen van de politieregio's (zie ook hoofdstuk 1). Op grond van de data die we beschikbaar hebben, concluderen we voorsnog dat het aantal werknemers met een toestemming⁵ om in Nederland beveiligings- of researchewerk te verrichten, van beperkte omvang is.

Zo zijn bij het politiekorps Limburg-Zuid, dat de toestemmingen verleent aan de werknemers van de twee eerdergenoemde Belgische geld- en waardetransportbedrijven, sinds 2003 43 toestemmingen afgegeven. Inmiddels zijn 19 toestemmingen uit 2003 verlopen. Bij het korps Rotterdam-Rijnmond zijn 9 werknemers geregistreerd die in Duitsland of België wonen en soms een Belgische of Duitse nationaliteit hebben. In de regio Zeeland ten slotte, blijken sinds 2003 vier toestemmingen te zijn verleend aan werknemers met een woonplaats in België.

De VPB, de ECABO en de SVPB verwachten niet dat grote aantallen werknemers uit andere EU-landen in de nabije toekomst in Nederland zullen gaan werken. De gesprekspartners van de genoemde organisaties wijzen erop dat voor de uitoefening van het beroep van beveiliging en rechercheur een goede beheersing van het Nederlands van cruciaal belang is, nog afgezien van de kennis van Nederlandse wet- en regelgeving. Als er al sprake is van enige arbeidsmigratie vanuit de EU naar Nederland, dan verwachten zij dit vooral vanuit België (Vlaanderen) en in mindere mate vanuit Duitsland (werknemers die dicht bij de Nederlandse grens wonen met een behoorlijke kennis van het Nederlands).

De interviews van de buitenlandse onderzoeksbureaus met sleutelpersonen in Duitsland, Verenigd Koninkrijk en België ondersteunen de conclusie van de Nederlandse geïnterviewden.⁶

2.2 België, Duitsland, Frankrijk, Ierland, Polen en het Verenigd Koninkrijk

De regelgeving van de zes landen over de particuliere beveiligingssector en de branche van particuliere rechercheurs is al eerder in kaart gebracht. De bevindingen van Tina Weber (2002)⁷ en Lilany Morr  (2004)⁸ vormen het

⁵ Werknemers krijgen 'toestemming' van de politie. Bedrijven wordt een vergunning verleend door het Ministerie van Justitie.

⁶ In geen enkel land zijn cijfers beschikbaar op dit punt.

⁷ Weber, Tina (2002). *A Comparative Overview of Legislation governing the Private Security Industry in the European Union*, Birmingham: ECOTEC Research and Consulting Ltd.

⁸ Morr , Lilany, (2004). *Panoramic Overview of Private Security Industry in the 25 Member States of the European Union*, Madrid: CoESS/UNI-Europa.

vertrekpunt van deze inventarisatie.⁹ De bevindingen van de voorliggende inventarisatie (zie hoofdstuk 3 tot en met 8) zijn een actualisering en verdieping van het werk van Weber en Morr . Hieronder geven we de bevindingen van Weber en Morr  per onderzoeksland kort weer.

Tabel 2.1 geeft een eerste indruk van de verschillen tussen de landen voor de omvang van de beveiligingsindustrie.¹⁰ De tabel laat zien dat de private beveiligingssector in Ierland en Polen verhoudingsgewijs de grootste omvang heeft. In het Verenigd Koninkrijk is, in vergelijking met de andere vier landen, ook sprake van een behoorlijke omvang van de private beveiligingsindustrie.

Tabel 2.1 Onderzoekslanden en bevolkingsomvang, aantallen politieagenten en beveiligers*

Land	Bevolking	Politie	Ratio	Beveiligers	Ratio	% beveiligers/ politie
Nederland	16.300.000	49.000	1/323	30.000	1/543	61%
België	10.300.000	39.000	1/264	18.321	1/562	47%
Duitsland	82.500.000	250.000	1/330	170.000	1/485	68%
Frankrijk	60.400.000	145.000	1/417	117.000	1/516	81%
Ierland	3.900.000	12.000	1/325	20.000	1/195	167%
Polen	38.600.000	103.309	1/374	200.000	1/193	194%
Ver. Koninkr.	60.270.000	141.398	1/426	150.000	1/401	106%

* Bron: L. Morr  (2004)

Belgi 

In Belgi  werken ruim 18.000 mensen in de private beveiliging en recherche, verdeeld over 146 bedrijven (2003). Sinds 1990 is sprake van vergunningswetgeving gericht op de particuliere beveiliging en recherche: wet van 10 april 1990 tot regeling van de private veiligheid en bijzondere veiligheid en de wet 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van priv detective. Deze wetgeving is verder uitgewerkt in Koninklijke Besluiten, Ministeri le Besluiten en Omzendbrieven. De wetgeving stelt gedetailleerde eisen aan betrouwbaarheid en opleiding van werknemers en eigenaren en legt de nadruk op de bescherming van burgers tegen machtsmisbruik (Weber, 2002).

Duitsland

In Duitsland werken ongeveer 170.000 mensen in de beveiligingssector voor ongeveer 3.000 bedrijven. Tot 1995 valt de sector onder *algemene* wetgeving ten aanzien van (startende) ondernemingen (Gewerbeordnung (GewO) 'het handelsrecht'). Centraal hierin is de verplichte vergunning voor ondernemingen, of het nu beveiligingsbedrijven betreft of andere vormen van zakelijke

⁹ In de meeste landen gaat de regelgeving alleen in op beveiligingswerkzaamheden, tenzij anders vermeld.

¹⁰ Morr  maakt niet duidelijk of in alle landen zowel beveiligers als rechercheurs zijn meegerekend. De omvang van de researchesector is echter gering in vergelijking met die van de beveiliging. We veronderstellen daarom dat de overgrote meerderheid van werknemers werkzaam is in de beveiligingssector.

dienstverlening. De vergunninghoudende ondernemingen hebben voldaan aan betrouwbaarheidseisen (verklaring omtrent gedrag) en voorwaarden voor vakbekwaamheid. De Kamers van Koophandel geven de vergunning af, toetsen de betrouwbaarheid van de ondernemers en verzorgen de minimaal vereiste opleiding (40 tot 80 uur). De sector zelf zorgt eveneens voor een opleidingsaanbod.

In 1995 wordt de eerste *specifieke* wetgeving van kracht voor de particuliere beveiligingssector: Verordnung über das Bewachungsgewerbe (BewachV). In deze wet wordt geregeld dat beveiligers die veel contacten hebben met burgers, aan extra vakbekwaamheidseisen moeten voldoen. De BewachV bevat geen regels over de betrouwbaarheidstoets.

De wetgeving ten aanzien van de branche is volgens Weber te karakteriseren als 'minimaal en weinig specifiek' (Weber, 2002).

Frankrijk

De particuliere sector voor beveiliging bestaat uit ongeveer 117.000 werknemers, verdeeld over ongeveer 4.700 bedrijven. Wetgeving specifiek gericht op de beveiligings- en resectiesector bestaat sinds 1983. Deze wet is niet erg gedetailleerd uitgewerkt wat de vakbekwaamheid betreft. Mogelijk geldt dit wel voor latere wetgeving, aldus Weber (Weber, 2002). Morr  noteert twee jaar later: een blanco strafblad en een voltooide en op het werk gerichte opleiding behoren tot de centrale vergunningsvoorwaarden (Morr , 2004).

Ierland

In Ierland werken ongeveer 20.000 particuliere beveiligers in ongeveer 300 ondernemingen (2003). In 2000 is sprake van een eerste voorlopig wetsontwerp. Sinds 5 mei 2004 bestaat definitieve wetgeving voor de particuliere beveiliging: May 5th 2004 Private Security Services Act. De verantwoordelijke instantie voor de uitvoering van de wet, de Private Security Authority is in 2004 nog niet in werking. Evenmin zijn vergunningsvoorwaarden voor betrouwbaarheid en opleidingsniveau uitgewerkt.

Polen

Polen heeft ongeveer 200.000 werknemers in de particuliere beveiligingssector en de branche van resectiewerkzaamheden, verdeeld over zo'n 3.600 bedrijven (2003). Sinds respectievelijk 1997 en 2001 bestaan in Polen wetten voor respectievelijk de particuliere beveiliging en de particuliere resectie. De wetten verplichten een minimumopleidingsniveau en bepalen dat zowel leidinggevenden als werknemers een blanco strafblad hebben.

Verenigd Koninkrijk

In het Verenigd Koninkrijk werken 150.000 werknemers in de particuliere beveiligingssector en de branche van resectiewerkzaamheden. De eerste wetgeving, de Private Security Act, bestaat sinds mei 2001 en is gericht op zowel beveiliging als resectie. Volgens Weber (2002) ontbreekt het vooralsnog aan implementatie van de wet.

3 BELGIË¹

3.1 Inleiding

In België wordt de private veiligheidsmarkt gereguleerd door de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, ook kortweg de ‘private veiligheidswet’ genoemd.² Deze wet reguleert drie categorieën van activiteiten, te weten:

- bewaking;
- beveiliging;
- veiligheidsadvies.

Bewaking omvat allerhande soorten toezicht op bescherming van goederen en personen, die de wet limitatief heeft vastgelegd. Zowel interne bewakingsdiensten, als marktpartijen vallen onder de wet.

Beveiliging heeft betrekking op het installeren of gebruiken van materialen die ingezet worden om misdrijven te voorkomen of vast te stellen. Het kan gaan om mechanisch materiaal zoals deursloten, inbraakwerende materialen en gepantserde koffers, maar ook om elektronisch materiaal zoals alarmsystemen en systemen voor videobewaking. Dit materiaal wordt aangewend voor het beveiligen van gebouwen, wagens, vaartuigen en containers.

De laatste activiteit, het verstrekken van *veiligheidsadvies*, werd recentelijk toegevoegd door een wet van 7 mei 2004, doch deze wetsuitbereiding is pas effectief op 10 januari 2005 in werking getreden. De definitie van ‘ondernemingen voor veiligheidsadvies’ is zeer breed opgevat en heeft tot veel discussie geleid. Het betreft elke adviesverlening aan derden ter voorkoming van strafbare feiten tegen personen of goederen, met inbegrip van het uitwerken, uitvoeren en evalueren van doorlichtingen, analyses, strategieën, concepten, procedures en trainingen op veiligheidsgebied.

De private recherche wordt geregeld door de wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van privédetective, beter bekend als de ‘detectivewet’. Private opsporing zijn activiteiten die door private personen worden uitgeoefend en die door de wet zijn vastgelegd. Wie private opsporing verricht wordt wettelijk beschouwd als een privédetective, ook al gebruikt hij die naam niet bij het uitoefenen van zijn job. Experts, verzekeringsinspecteurs, speurders die werken voor incassokantoren, het zijn allen privédetectives wanneer zij werken in opdracht van een derde partij en hiervoor worden betaald.

¹ Voor de inhoud van dit hoofdstuk zijn wij dank verschuldigd aan Bart de Bie van I-Force (forensische dienstverlening in België). Een aantal tekstgedeelten is met zijn toestemming overgenomen.

² De wet geldt voor de Federale Staat België, dus voor Vlaanderen, Wallonië en Brussel.

Rechercheactiviteiten zijn de volgende:

- verdwenen personen of verloren en/of gestolen goederen opsporen;
- informatie inwinnen omtrent burgerlijke stand, gedrag, moraliteit en vermogenstoestand van personen;
- bewijsmateriaal verzamelen of feiten vaststellen over conflicten tussen personen;
- bedrijfsspionage opsporen;
- elke andere activiteit bepaald bij een in de Ministerraad genomen Koninklijk Besluit.

De uitoefening van een van de beveiligingsactiviteiten is onverenigbaar met het uitvoeren van een van de activiteiten van de privédetective, en andersom.

De Belgische onderzoeker verwacht geen grote trek naar Nederland van Vlaamse rechercheurs, ondanks het feit dat er geen taalprobleem bestaat tussen Vlaanderen en Nederland. Hij wijst erop dat kennis van de Nederlandse wetgeving onontbeerlijk is voor een goede uitoefening van recherchewerkzaamheden. Wel acht hij het mogelijk dat in de nabije toekomst vaker Belgische beveiligers in Nederland zullen werken, al dan niet in dienst van een Nederlands bedrijf. Voor hen is kennis van Nederlandse wetgeving van minder groot belang.

3.2 Vergunningen

Voor alle drie soorten beveiligingswerkzaamheden geldt een vergunningplicht.³ Het Ministerie van Binnenlandse Zaken geeft de vergunning af.⁴ De vergunning geldt voor zowel rechtspersonen als natuurlijke personen, en is vijf jaar geldig. Daarna kan de vergunning weer voor vijf jaar (sectoren bewaking en veiligheidsadies) of 10 jaar (sector beveiliging) worden verlengd. Voor sommige activiteiten of werkzaamheden gelden bijkomende vergunningen, zoals honden gebruiken, alarmvolgsystemen in bewakingscentrales beheren en bewakingsactiviteiten verrichten voor publieke rechtspersonen.

Ook voor researchewerk geldt een vergunningplicht. Deze is echter niet gekoppeld aan ondernemingen, maar alleen aan personen die zich privédetective noemen. De vergunningverlening geschiedt door dezelfde dienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. De vergunning is vijf jaar geldig en kan steeds voor 10 jaar worden verlengd.

³ Voor voetbalstewards, stewards bij rally's en beveiligers bij evenementen gelden andere wetten. Er is geen referentie van deze wetten beschikbaar.

⁴ Het vergunningstraject loopt via de Directie Private Veiligheid van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.

In België geldt een jaarlijkse retributieplicht (verplichte jaarlijkse heffingen) voor alle ondernemingen⁵ die onder de beveiligingswet en onder de detectivewet vallen: bewakingsondernemingen, interne bewakingsdiensten, opleidingsinstellingen beveiligingsondernemingen en privédetectives.⁶

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken int de verschillende retributies die zijn bedoeld om de kosten te dekken van wetgeving, uitvoering van de wetgeving en toezicht op naleving van de wetgeving. Hiertoe is een fonds opgericht: 'het Fonds voor de bewakingsondernemingen, interne bewakingsdiensten, opleidingsinstellingen, beveiligingsondernemingen en privédetectives'.

De algemene heffing bedraagt jaarlijks minimaal € 371,84 al naar gelang de hoogte van de omzet van het bedrijf.⁷ Deze algemene heffing is gekoppeld aan de consumentenprijsindex. Afgezien van de privédetectives worden aan alle ondernemingen ook jaarlijkse heffingen in rekening gebracht voor 'administratieve onkosten' (€ 495,79), 'specifieke administratieve onkosten' (€ 619,73) en bijvoorbeeld onkosten voor de goedkeuring ('homologatie') van voertuigen voor waardevervoer (€ 495,75).⁸

Ten slotte betalen alle ondernemers, behalve de chercheurs, per werknemer € 12,39 voor een identificatiekaart. Deze kaart wordt alleen verstrekt wanneer de volledige vergunningsprocedure is doorlopen.⁹

3.3 Betrouwbaarheid

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken coördineert alle werkzaamheden voor de screening van ondernemers en werknemers in de beveiligings- en recherchebranche. De minister neemt ook de beslissingen over de screening van aspirant-werknemers in de diverse branches.

⁵ Alleen voor de sector veiligheidsadvies is nog geen besluit genomen omtrent de retributieverplichtingen.

⁶ Koninklijk besluit van 8 februari 1999 tot vaststelling van de retributies, bedoeld in artikel 20 van de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten (Belgisch Staatsblad [B.S.], 9 maart 1999), gewijzigd bij koninklijk besluit van 22 januari 2001 (B.S., 15 februari 2001). Ministerieel besluit tot vaststelling van de procedure voor de betaling van de retributie voor de afgifte van de identificatiekaarten voor het personeel van bewakingsondernemingen en interne bewakingsdiensten (B.S., 12 januari 2000).

⁷ Interne bewakingsdiensten betalen echter voor de eerste bewaakte vestiging € 743,68 per jaar, vermeerderd met extra heffingen voor meer vestigingen. Instellingen met een maatschappelijk of cultureel doel betalen daarentegen slechts € 123,95 per vestiging.

⁸ Overigens geldt niet elke heffing voor elk soort onderneming. Zo betalen opleidingsinstellingen en interne bewakingsdiensten geen 'specifieke administratieve onkosten', maar wel 'gewone' administratieve onkosten.

⁹ De authenticiteit van de kaarten kan worden gecheckt bij de directie Private Veiligheid van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken. Voor adresgegevens: zie bijlage 5.

Bewaking en veiligheidsadvies

Voor de activiteiten bewaking en veiligheidsadvies (zie § 3.1 voor de omschrijving) wordt het leidinggevend en uitvoerend personeel gescreend. Hierbij geldt de volgende werkwijze:

- De procureur des Konings van de vestigingsplaats van de onderneming moet omtrent de aanvrager een advies hebben uitgebracht.
- Dit advies is gebaseerd op gerechtelijke antecedenten of inlichtingen van de Veiligheid van de Staat¹⁰ omtrent de aanvragers.
- De minister van Binnenlandse Zaken zal de inlichtingen of de gerechtelijke informatie beoordelen bij het nemen van een beslissing omtrent de vergunningaanvraag. Onder de te beoordelen informatie valt ook het getuigschrift voor goed zedelijk gedrag (zie hieronder).
- De minister van Binnenlandse Zaken zal een negatief advies van procureur des Konings en/of de minister van Justitie *meestal* volgen.

Voor *alle* personeelsleden (ook diegenen die niet in de directe uitvoering werken) dient de aanvrager bovendien een getuigschrift voor goed zedelijk gedrag aan te leveren van niet meer dan 6 maanden oud. Het getuigschrift van goed zedelijk gedrag wordt afgeleverd door de burgemeester van de gemeente waarin de betrokkene is ingeschreven. In de praktijk is dit de ambtenaar gelast met het beheer van het strafregister in de gemeente. Op dit getuigschrift staan, indien aan de orde, gerechtelijke antecedenten uit het Centraal Strafregister, zoals effectieve en voorwaardelijke veroordelingen. Veroordelingen tot een zogenaamde politiestraf worden uit het register geschrapt na een termijn van 3 jaar. Criminele en correctionele straffen blijven wel geregistreerd en worden aldus vermeld op de verklaring van goed zedelijk gedrag.¹¹ In de wet is niet vastgelegd welke veroordelingen onherroepelijk tot een afwijzing van de vergunningaanvraag leiden.

Beveiliging

Voor personeel werkzaam in de beveiliging (zie § 3.1 voor de omschrijving) geldt alleen de verplichting omtrent het getuigschrift voor goed zedelijk gedrag. Er worden geen inlichtingen ingewonnen bij Veiligheid van de Staat. Net als bij de bewakers en veiligheidsadviseurs bevat de wet geen harde toetsingscriteria. Het is niet vastgelegd welke vermeldingen op het getuigschrift onherroepelijk tot een afwijzing van de vergunningaanvraag leiden.

Privédetectives

De betrouwbaarheidseisen voor privédetectives zijn beduidend strenger dan de eisen voor bewakers, beveiligers en veiligheidsadviseurs. De eisen aan rechercheurs zijn als volgt opgebouwd:

¹⁰ Belgische inlichtingen en -veiligheidsdienst.

¹¹ België kent drie soorten straffen voor drie soorten misdrijven: politiestrafen voor overtredingen, correctionele straffen voor wanbedrijven en criminele straffen voor misdaden.

- *Afwezigheid van veroordelingen* van 6 maanden gevangenisstraf of meer. Voor een groot aantal misdrijven¹² mag bovendien evenmin een effectieve of voorwaardelijke veroordeling tot een correctionele straf (ongeacht de duur ervan).
- *Afwezigheid van beroepsdeontologische*¹³ fouten, dat is de afwezigheid van handelingen of feiten die op grond van bepaalde overwegingen niet verenigbaar zijn met het beroep van privédetective. Het gaat hier om overwegingen met betrekking tot moraliteit, betrouwbaarheid, geloofwaardigheid en eerlijkheid op moreel, professioneel en financieel gebied.

In tegenstelling tot de screeningsprocedure van de beveiligingssector heeft de minister van Binnenlandse Zaken voor de aspirant-rechercheurs geen ruimte om een vergunning af te geven als de aanvrager niet voldoet aan de criteria zoals hierboven genoemd. De misdrijven genoemd in de eerste voorwaarde (zie voetnoot 7) resulteren *altijd* in een negatief besluit voor de vergunning-aanvrager. De aanvrager heeft wel de mogelijkheid om in beroep te gaan tegen de beslissing van de minister. Dit geldt overigens ook voor de screening in de andere drie subsectoren.

Uitvoeringspraktijk

De in België bevroegde sleutelpersonen zijn kritisch over de kwaliteit van de screening. De procedure is volgens hen niet transparant en wordt evenmin in alle arrondissementen uniform toegepast. Wanneer men een kandidaat afwijst voor uitoefening van werkzaamheden, wordt het aan een werkgever niet duidelijk gemaakt welke overwegingen hebben geleid tot de negatieve beslissing. Ten slotte wordt bezwaar gemaakt tegen de lange doorlooptijd (drie tot zes maanden) van de screeningsprocedure. Dit belemmert de slagvaardigheid van bedrijven.

3.4 Vakbekwaamheid

Leidinggevenden en uitvoerenden in de branches die onder de beveiligings-recherchewet vallen moeten voldoen aan diverse opleidingseisen. De opleidingen worden verzorgd door instituten die zijn goedgekeurd door de Belgische overheid.

¹² Huisvredebreuk, schending van het briefgeheim, opzettelijk toebrengen van slagen of verwondingen, diefstal, afpersing, misbruik van vertrouwen, oplichting, valsheid in geschrifte, aanranding van de eerbaarheid, verkrachting, inbreuk op de wapenwetgeving, inbreuk op de wetgeving op de verdovende middelen, misdrijven aangaande bederf van de jeugd en prostitutie en openbare zedenschennis, omkoping van ambtenaren, gebruikmaking van valse namen, heling, uitgifte van ongedekte cheques, meened, valsmunterij, schending van het (tele)communicatiegeheim, misdrijven bepaald bij de wet bescherming persoonsgegevens, inmenging in het openbaar ambt.

¹³ Deontologie is 'plichtenleer'.

3.4.1 Bewaking

Bewakers moeten een basisopleiding volgen. Deze bestaat uit 66 lessen met:

- inleiding op de organisatie van de bewakingssector;
- recht, met bijzondere aandacht voor de verplichtingen van de bewakingsonderneming, de bevoegdheden en de verantwoordelijkheden van de bewakingsagent;
- radiocommunicatie;
- gespreksvaardigheden;
- observatie/rapportering;
- psychologische conflicthantering en fysieke afweertechneken;
- technieken en praktisch optreden bij brand, bomalarm, rampen.

Wanneer werknemers in de *bewaking* zijn geslaagd, kunnen ze worden toegelaten voor bijkomende opleidingen. Voor de volgende gespecialiseerde taken zijn bijkomende opleidingen vereist:

- bescherming van personen;
- toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden;
- interventie na alarm;
- operator van een alarmcentrale, persoonscontrole (korte type en lange type);
- winkelinspecteur.

Leidinggevenden in de bewaking moeten een cursus van 72 uren voltooien.

Deze cursus gaat in op:

- de organisatie van de private veiligheidszorg in het algemeen en de bewakingssector in het bijzonder;
- wetgeving over de private veiligheidssector;
- fundamentele rechten en vrijheden van burgers;
- organisatieleer, management en leidinggeven;
- sociaalrechtelijke verhoudingen in de sector;
- grondregels in de relatie tussen cliënt en bewakingsonderneming.

3.4.2 Beveiliging

Het leidinggevend personeel dient een specifieke opleiding te volgen van 45 uren die uit de volgende vakken bestaat:

- algemene beveiligingsfilosofie en risicomangement (beveiliging, beveiligingsmethoden en -technieken, beveiligingsindustrie);
- recht, zoals reglementering van de sector, onderhoudscontracten, verzekeringen, aansprakelijkheid, lokale reglementeringen);
- personeelsselectie;
- deontologie, rechten en plichten.

Voor het uitvoerend personeel in de *beveiliging* bestaan twee opleidingsmodules:

- conceptie van alarmsystemen;
- installatie en onderhoud van alarmsystemen.

Afhankelijk van de uit te oefenen activiteiten moeten personeelsleden de geëigende opleiding hebben gevolgd.

De module *conceptie van alarmsystemen* duurt minstens 45 uur en kent de volgende onderwerpen:

- algemene vakken: beveiligingsfilosofie, verzekeringen, risicoanalyse, beveiligingstheorie, lokale reglementeringen, reglementering van de sector, risicobeheersplan, risicopraktijk;
- organisatorische en bouwkundige beveiliging;
- elektronische beveiliging: inbraakbeveiliging, toegangscontrole, camerabewaking et cetera.

De module *installatie en onderhoud van alarmsystemen en -centrales* duurt 45 uren en bestaat uit de volgende vakken:

- wetgeving, rechten en plichten, deontologie;
- organisatorische en bouwkundige beveiliging;
- elektronische beveiliging: inbraakbeveiliging, toegangscontrole, camerabewaking et cetera;
- praktische oefeningen (installatie en onderhoud van alarmsystemen en -centrales).

3.4.3 Veiligheidsadvies

Voor het veiligheidsadvies bestaan nog geen vakbekwaamheidsnormen, of opleidingseisen. Om de consument toch te beschermen, staat in de nieuwe versie van de wet nog enkel dat de minister een kwaliteitslabel kan toekennen aan de vergunde ondernemingen (deze zijn aldus alleen gescreend op betrouwbaarheid). Volgens de Memorie van Toelichting kan dit kwaliteitslabel “betrekking hebben op het minimale opleidingsniveau van het personeel, de ‘good practices’ en deontologische minimumstandaarden.” Voorlopig heeft de minister alleen een beroepsvereniging van veiligheidsadviseurs erkend.

3.4.4 Recherchewerkzaamheden

Detectives moeten voldoen aan de vastgestelde voorwaarden voor beroepsopleiding. Er zijn drie soorten opleidingen:

- de basisopleiding;
- de sectoropleiding;
- de opleiding in het kader van de verplichte bijscholing.

De basis- en sectoropleiding verlenen op een gelijke wijze toegang tot het beroep.

Het minimumprogramma van de *basisopleiding* omvat ten minste 250 uren, verdeeld over maximum twee cursusjaren. De cyclus bestaat uit een theoretisch en een praktisch gedeelte. Het theoretisch gedeelte bestaat uit drie onderdelen.

- *Juridische vorming*: grondwettelijk recht, burgerlijk recht, strafrecht, gerechtelijk recht, wetgeving privédetectives, politiediensten, bewakingsondernemingen, interne bewakingsdiensten en beveiligingsondernemingen.
- *Socio-psychologische vorming*: psychologie, criminologie, plichtenleer.
- *Beroepstechnische vorming*: detectivetechnieken, informatieverwerking, rapportering.

Het praktische gedeelte omvat praktijkoefeningen georganiseerd door de opleidingsinstelling.¹⁴

Naast de algemene basisopleiding organiseren sommige instellingen ook een *sectoropleiding* die uitsluitend is bestemd voor kandidaat-detectives die als expert of inspecteur werkzaam (zullen) zijn voor het verzekeringswezen. De erkenning van deze sectorcursussen zijn afzonderlijk geregeld. De afgeleverde getuigschriften zijn gelijkwaardig aan deze van de algemene opleiding.

In het kader van *permanente bijscholing* is er een vijfjaarlijkse verplichte bijscholing voorzien voor iedere detective.¹⁵ Deze bijscholing omvat minstens 25 uren aan studiesessies die handelen over actuele aspecten van het beroep van privédetective. Voor de bijscholing dient geen examen te worden afgelegd. Het is vereist dat de cursist het geheel van de bijscholingscyclus effectief heeft gevolgd. Het getuigschrift is vijf jaar geldig.

3.4.5 Kwaliteit opleidingen

De geïnterviewde sleutelpersonen zijn kritisch over de kwaliteit van de opleidingen. De opleidingsinhoud is te veel gericht op 'wat wel en niet mag', kortom, op kennis van en toepassing van de regelgeving, en te weinig gericht op de daadwerkelijke werkzaamheden die moeten worden uitgevoerd. Daarbij komt dat de werkzaamheden in de verschillende branches zeer verschillend van aard zijn en het opleidingsaanbod hierop onvoldoende inspeelt. Het is 'bandwerk', geen 'maatwerk'.

Eén van de geïnterviewden merkt op dat de Belgische overheid zich teveel als een tegenspeler van de branche opstelt en hierdoor kwaliteitsverbeteringen en vernieuwingen eerder belemmert dan bevordert.

¹⁴ Sinds 2005 is de stagemogelijkheid bij een vergunde privédetective, zoals ze voorheen bestond, afgeschaft. Praktische oefeningen organiseren de opleidingsinstellingen sindsdien zelf.

¹⁵ Detectives die dankzij de overgangsbepalingen geen basis- of sectoropleiding hebben moeten volgen, moeten wél de bijscholing volgen.

3.5 Handhaving

Handhaving

Voor het geheel van *de beveiligingswerkzaamheden* is een aantal handhavingsmaatregelen voorzien in de wet. Zo moeten de ondernemingen en instellingen die onder de wet vallen:

- een jaarlijks activiteitenverslag inleveren bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken;
- voorzorgsmaatregelen nemen opdat hun personeelsleden de wet- en regelgeving naleven.

Daarnaast zijn de lokale en federale politie en daartoe aangewezen ambtenaren van het Ministerie van Binnenlandse Zaken bevoegd om controle uit te oefenen op de naleving van de wet en onderliggende regelgeving.¹⁶ De genoemde handhavers¹⁷ hebben de volgende bevoegdheden:

- het controleren van identificatiekaarten;
- vorderen van bijstand van de politiediensten;
- toegang tot de opleidingsinstellingen en de vergunningsplichtige ondernemingen;
- inzage van alle stukken die noodzakelijk zijn;
- bij een vastgestelde inbreuk: proces-verbaal opstellen;
- bij zwaarwichtige inbreuken: onmiddellijke staking bevelen van handelingen die de inbreuk uitmaken.

Voor de handhaving op het gebied van *recherchewerkzaamheden* gelden de al eerder genoemde handhavers (politie en aangewezen ambtenaren). Voor hun bevoegdheden geldt grosso modo hetzelfde.

Zelfregulering

In België zijn de volgende beroepsverenigingen door de overheid erkend:¹⁸

- Beroepsvereniging der Bewakingsondernemingen (BVBO) VZW;¹⁹
- Landelijke Vereniging van de Meesters Electriciens van België (LVMEB) VZW;
- Alarm Industrie Associatie (A.I.A) VZW;

¹⁶ Controles worden in de regel gecoördineerd door de Directie Private Veiligheid (SPV) van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid bij de FOD Binnenlandse Zaken.

¹⁷ Ingevolge de bijsturing van de private veiligheidswet door de hogervermelde programmawet van 27 December 2004 is ook een controletaak toebedeeld aan het Vast Comité van toezicht op de politiediensten, kortweg 'Comité P'. Dit toezicht is beperkt tot de veiligheidsdiensten en -agenten die bij een openbare vervoersmaatschappij worden tewerkgesteld.

¹⁸ Krachtens het Ministerieel Besluit tot aanduiding van de beroepsverenigingen, zoals bedoeld in artikel 17bis van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid.

¹⁹ VZW: Vereniging zonder winstoogmerk.

- Het Nationaal Verbond der Zelstandige Electriciens en handelaars in Electricische Toestellen (NELECTRA) VZW;
- Fedelec, Nationale Federatie van Electrotechnische Ondernemingen VZW;
- De Alarmcentrales Associatie (A.C.A.);
- Instituut voor Security Adviseurs (ISA) VZW.

De privédetectives hebben verschillende pogingen ondernomen een beroepsvereniging op te richten, maar zijn hierin tot op heden nog niet in geslaagd. De genoemde erkende beroepsverenigingen kunnen een verzoekschrift indienen bij de voorzitter van de rechtbank van koophandel wegens het niet naleven van de vergunningplicht door een bedrijf.²⁰ De voorzitter kan vervolgens het bestaan van een dergelijke inbreuk vaststellen en de staking van de bewakings- of beveiligingsactiviteiten bevelen.

3.6 Vergelijking België - Nederland

Toepassing

In tegenstelling tot Nederland heeft België voor beveiligings- en researchewerk twee aparte wetten ontwikkeld. Deze wetten overkoepelen tal van gedetailleerde Koninklijke besluiten die de uitvoering van beide wetten regelen.

Het toepassingsgebied van de Belgische wetten is vergelijkbaar met die van Nederland, zij het dat sinds 2004 ook het zogenoemde 'veiligheidsadvies' in de Belgische wet is opgenomen. Dit betekent dat de reikwijdte van de Belgische wet wat verder gaat dan de Nederlandse. Overigens leidt de brede definitie van het 'veiligheidsadvies' in België tot veel discussie.

Uitvoering

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken verleent de vergunning aan bedrijven én werknemers. De uitvoering is in België dus centraal geregeld. Dit in tegenstelling tot in Nederland, waar de toestemmingsverlening aan werknemers decentraal is geregeld.

De kosten voor een vergunning liggen in België een stuk hoger dan in Nederland, al is het maar omdat bedrijven jaarlijks een retributie betalen. In de vergunningverlening heeft Belgische politie geen rol, zij het dat de procureur des Konings de politieregistraties raadpleegt voor het antecedentenonderzoek, in opdracht van het genoemde ministerie.

Betrouwbaarheid

De vergunningen en verlengingstermijn zijn net als in Nederland 5 jaar geldig, met uitzondering van de verlengingstermijn van 10 jaar in de Belgische subsectoren recherche en veiligheidsadvies. In Nederland worden, in tegenstelling tot in België, de werknemers om de drie jaar gescreend op hun betrouwbaar-

²⁰ Krachtens art 17bis van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid.

heid. Zo beschouwd kan worden gezegd dat de Nederlandse vergunningpraktijk ten aanzien van rechercheurs en werknemers in de beveiligingsbranche iets strenger is.

Wanneer we echter kijken naar de informatie die in het antecedentenonderzoek in België wordt betrokken, dan kan het omgekeerde worden gezegd. Namelijk dat de betrouwbaarheid in Nederland minder streng onderzocht wordt. In België wordt bijvoorbeeld van werknemers in de sectoren bewaking en veiligheidsadvies ook informatie van de binnenlandse veiligheidsdienst opgevraagd. Bovendien is bij de screening geen maximum vastgesteld van de periode waarin wordt 'teruggekeken in de tijd'. Daarnaast geldt dat in België van al het personeel (ook het kantoorpersoneel) een verklaring van goed zedelijk gedrag wordt geëist. Ten slotte blijkt dat bij de rechercheurs in België een absolute afwezigheid van strafrechtelijke veroordelingen noodzakelijk is, terwijl dit in Nederland niet het geval is. Bijzonder is verder de eis dat 'beroepsdeontologische fouten' (zie § 3.3) ontbreken.

België en Nederland zijn verder wel vergelijkbaar daar waar het de hardheid van de betrouwbaarheidscriteria betreft. In beide landen bestaat immers enige beslissingsruimte, en is een vergunning of toestemming mogelijk bij werknemers met een vermelding in de politieregistraties. Overigens geldt deze conclusie niet voor de Belgische aspirant-rechercheurs: zij moeten een blanco strafblad hebben.

Vakbekwaamheid

Wanneer het gaat om de vakbekwaamheid, is het moeilijk om waarderende uitspraken te doen. In beide landen zijn opleidingseisen gesteld. In België gelden, in tegenstelling tot in Nederland, ook eisen voor leidinggevenden van bedrijven. De Belgische vakbekwaamheidseis aan rechercheurs lijkt van een wat hoger niveau dan in Nederland, ook vanwege de verplichte herhaling van cursussen.

Handhaving

De handhaving van de wetten is in België in handen van een specifieke dienst van het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Ook de Belgische politie beschikt hiertoe over de geëigende bevoegdheden. In Nederland ligt de handhavingstaak vooral bij de politie, die hieraan geen bijzonder hoge prioriteit toekent. Echter, ook in België bestaat kritiek op de mate waarin de sector wordt gecontroleerd.

4 DUITSLAND

4.1 Inleiding

Algemene regelgeving in plaats van specifieke regelgeving

In Duitsland vallen de sectoren particuliere beveiliging en recherche onder algemene regelgeving over economische bedrijvigheid: de 'Gewerbeordnung' (GewO). In dit reglement zijn regels vervat die gelden voor startende ondernemers. De regels gaan onder meer in op betrouwbaarheid en vakbekwaamheid van ondernemers (in de gehele sector 'zakelijke dienstverlening'), maar maken geen verschil tussen verschillende sectoren of bedrijfstakken.

Er is geen wetgeving specifiek gericht op de branches van beveiliging en recherche waarin verplichtingen over *betrouwbaarheid* zijn vastgelegd. Voor *vakbekwaamheid* geldt bijna hetzelfde, zij het dat recent een 'Bewachungsverordnung' (BewachV (1995) laatste aanpassing juli 2002) is vastgesteld. Hierin zijn vakbekwaamheidseisen geformuleerd over beveiligers die in het publieke domein surveilleren en daardoor veel contact met burgers hebben. De Kamers van Koophandel zijn belast met de uitvoering van de regels voor startende ondernemers.

Definities

De Gewerbeordnung geeft een algemene omschrijving van *beveiligingswerkzaamheden*: het betreft activiteiten die erop gericht zijn mensen en eigendommen te beschermen tegen de illegale activiteiten van andere mensen. Beveiligingsactiviteiten, al dan niet ondersteund met technische hulpmiddelen, zijn:

- bewaking van gebouwen en bedrijfsterreinen;
- bewaking en bescherming van personen;
- bewaking en surveillance bij geld- en waardetransport;
- bewaking van militaire objecten;
- bewaking openbare orde bij evenementen (ook: voetbalstewards);
- bewaking kerncentrales;
- bewaking/surveillance op vliegvelden;
- receptiewerkzaamheden;
- surveillance of patrouillering;
- installeren van alarmsystemen.

De volgende activiteiten vallen niet onder beveiligingswerk:

- verwerken van telefoongesprekken op een alarmcentrale;
- babysitten of kinderopvang in winkels;
- bescherming tegen natuurrampen;
- winkelsurveillance met het oog op voorkomen van diefstal (valt onder recherche);
- researchwerkzaamheden.

De Kamers van Koophandel beslissen van geval tot geval of sprake is van beveiligingswerk en baseren dit besluit vooral op basis van de doelstellingen van het bedrijf. Dit betekent dat de beveiligingswerkzaamheden worden aangeboden als zelfstandig product en niet als afgeleide van andere dienstverlening. Dit kan betekenen dat een parkeerwachter bij een hotel geen beveiligingswerk verricht en het hotel daarom geen vergunning nodig heeft.

Ook voor *recherchewerkzaamheden* geldt een algemene beschrijving in de Gewerbeordnung. Het onderscheid met beveiliging is dat recherchewerk niet is gericht op het beschermen tegen risico's en gevaren. Het werk van detectives bestaat volgens het handelsreglement uit observeren, uit onderzoek doen en informatie verkrijgen. Rechercheur is geen beschermde titel: iedereen mag zichzelf rechercheur noemen.

Bijzonder aan de Duitse situatie is dat surveillanten in grootwinkelbedrijven, specifiek getraind in het voorkomen van winkeldiefstal door observatie en surveillance, ook tot de particuliere recherche worden gerekend.

De geïnterviewde sleutelpersonen in Duitsland, met name de Kamers van Koophandel, kunnen zich niet voorstellen dat een groot aantal bedrijven of werknemers in Nederland werkt of zal gaan werken.¹ Vooral de taalbarrière zal verhinderen dat beveiligers of rechercheurs de grens oversteken. Een vertegenwoordiger van de recherchebranche brengt naar voren dat zes procent van de opdrachten aan bedrijven die zijn aangesloten bij zijn brancheorganisatie, afkomstig is uit het buitenland. Hij heeft geen zicht op het Nederlandse aandeel hierin en of de opdrachten ertoe leiden dat rechercheurs daadwerkelijk de grens met Duitsland oversteken.

4.2 Vergunningen

In Duitsland bestaat een vergunningplicht (concessie) voor beveiligingsbedrijven, maar *niet* voor recherchebureaus. De vergunning kost € 1.000,-. Recherchebureaus behoeven alleen te worden geregistreerd door de Kamer van Koophandel. De registratie van een onderneming kost bij de Kamer van Koophandel € 20,50. De vergunning (beveiligingsbedrijven) of registratie (recherchebedrijven) kent geen specifieke geldigheidstermijn. Van herhaalde screening op betrouwbaarheid (of vakbekwaamheid), zoals in Nederland, is dus geen sprake.

Ondernemers in de beveiliging moeten voldoen aan (een beperkte) betrouwbaarheids- en opleidingseis. Eigenaren of directeurs van recherchebureaus hebben alleen te maken met (dezelfde) betrouwbaarheidseisen.

¹ Het Duitse onderzoeksbureau heeft de Kamers van Koophandel in de regio's die aan Nederland grenzen, bevraagd op dit punt.

De vergunning voor beveiligingsbedrijven wordt verleend op het niveau van de onderneming (eigenaren/leidinggevenden), eveneens door de Kamers van Koophandel.² Voor werknemers is geen speciale vergunning vereist; wel moeten ondernemers de gegevens van hun werknemers aan de Kamer van Koophandel doorgeven. Dit in verband met de toets op de betrouwbaarheid van deze werknemers (zie paragraaf 4.3).

Bij het screenen van de betrouwbaarheid van startende ondernemers in de *beveiliging en recherche* werken de Kamers samen met de lokale politie. De Kamers van Koophandel verzorgen ook de vereiste basisopleiding voor ondernemers en werknemers in de particuliere beveiliging en het aanvullend examen voor beveiligers in het publieke domein surveilleren.

4.3 Betrouwbaarheid

De ondernemers in de beveiligings- en recherchebranche hebben krachtens de Gewerbeordnung, een uittreksel nodig uit het centrale handelsregister en een verklaring omtrent het gedrag ('polizeiliches Führungszeugnis'). Bovendien moeten alle werkgevers in de beveiligings- en recherchebranche hun werknemers aanmelden bij de Kamer van Koophandel. De Kamer van Koophandel verstrekt de werkgevers vervolgens van elke werknemer een verklaring omtrent het gedrag.³

Uittreksel uit het handelsregister

Uit het uittreksel uit het handelsregister blijkt of er iets is aan te merken op de financiële reputatie van startende ondernemers. Kamers van Koophandel kunnen ook de financiële status van ondernemers verifiëren.

Verklaring omtrent het gedrag

De Kamers van Koophandel vragen de gedragsverklaring op bij de gemeentelijke registratie. Zij brengen de ondernemers hiervoor € 15,- per verklaring in rekening. De gemeente heeft toegang tot een register van de Federale Overheid: de verklaring van goed gedrag wordt gebaseerd op het 'Bundeszentralregistergesetz' (BZRG). De gemeente heeft de bevoegdheid (maar niet de verplichting) om dit register 'in zijn geheel' na te trekken ('unbechränkte Auskunft nach § 41 Abs. 1 Nr. 9 BZRG'). Dit register bevat gegevens over delicten en eventuele veroordelingen. Bij het afgeven van een verklaring van goed gedrag wordt niet gekeken naar veroordelingen op basis van het jeugdstrafrecht of naar gegevens van jeugdreclassering.

² De vergunning kan worden gecheckt bij de betreffende Kamer van Koophandel.

³ De verklaring omtrent het gedrag bestaat uit één pagina A4 en is voorzien van een stempel van de Kamer van Koophandel. De authenticiteit van de verklaring kan bij de betreffende Kamer van Koophandel worden geverifieerd.

Wanneer twijfel bestaat aan de handel en wandel van een startende ondernemer of een werknemer in een van beide sectoren, volgt een intensievere screening dan alleen de opvraag van gegevens voor de verklaring van goed gedrag. Hierbij werkt de Kamer van Koophandel samen met de politie en gemeentelijke autoriteiten. De verklaring van goed gedrag is een vereiste, maar er is geen plicht tot een verdere screening op de betrouwbaarheid van ondernemers en werknemers.

Er zijn geen toetsingscriteria vastgelegd in de wet over het type delicten dat onherroepelijk leidt tot een afwijzing van de vergunning. Evenmin bestaan regels voor het verlenen van dispensatie aan kandidaat-ondernemers die delicten hebben begaan. In theorie kan een verklaring omtrent het gedrag verleend worden aan vergunningaanvragers met een strafblad (dispensatie), maar in de praktijk zal dit volgens het Duitse onderzoeksbureau niet gebeuren. Evenmin bestaan er regels aan het tijdsbestek dat ligt tussen de datum van het delict en de toestemmingsaanvraag. Wel bepaalt het BZRG hoe lang gegevens over delicten in het register bewaard blijven.

Ten slotte is het mogelijk dat de nieuwe werkgever van een werknemer die zojuist is gewisseld van werkgever, opnieuw de werknemer moet aanmelden bij de Kamer van Koophandel. De Kamer van Koophandel moet in deze gevallen opnieuw een verklaring omtrent het gedrag opvragen.

4.4 Vakbekwaamheid

De vakbekwaamheid van ondernemingen en werknemers in de beveiliging wordt (in bescheiden mate) gewaarborgd door de verplichting deel te nemen aan een basistraining van de Kamer van Koophandel. Leidinggevendenden volgen 80 uur theorielessen, uitvoerders 40 uur. In beide gevallen is deelname aan de training voldoende. Wie alle onderdelen heeft gevolgd ontvangt een certificaat. De training kost ongeveer € 150,-, maar de Kamers van Koophandel brengen verschillende tarieven in rekening.

De basistraining gaat in op de volgende onderwerpen:

- wetgeving op het gebied van:
 - openbare orde en veiligheid,
 - handel,
 - gegevensbescherming,
 - vuurwapenbezit en -gebruik,
- burgerlijk wetboek;
- preventie van ongelukken;
- gedrag in gevaarlijke situaties, conflictsituaties, deëscalatietechnieken;
- basismethodieken voor veiligheidszorg.

Beveiligers die in de openbare ruimte werk verrichten, moeten een aanvullend examen afleggen ('Sachkundeprüfung'), zowel mondeling als schriftelijk. Deze verplichting vloeit voort uit de recente Bewachungsverordnung. De geïnterviewde sleutelpersonen merken hierover op dat werknemers deze examens opnieuw als een 'soft screening' ervaren.

De opleiders van de Kamers van Koophandel hebben afspraken gemaakt over de inrichting van het schriftelijke examen. De BewachV heeft hieraan slechts algemene regels verbonden. De Sachkundeprüfung kost eveneens ongeveer € 150,-, maar ook hier kunnen de Kamers van Koophandel verschillende tarieven in rekening brengen.

De Sachkundeprüfung is verplicht voor de volgende soorten activiteiten of werknemers:

- surveilleren of patrouilleren in de openbare ruimte;
- het in opdracht van het grootwinkelbedrijf surveilleren ter voorkoming van winkeldiefstal;
- horecaportiers.

De geïnterviewden merken over het verplichte schriftelijke examen op dat veel cursisten hiervoor zakken (50 tot 80%), vooral omdat ze zichzelf slecht voorbereiden en/of omdat ze onvoldoende de Duitse taal beheersen.

Voor rechercheurs bestaan geen andere vakbekwaamheidseisen dan het hebben van een diploma van de middelbare school en het hebben van enige werkervaring. Het beroep van rechercheur beschouwt men als een 'secundair' beroep. Een starter op de arbeidsmarkt kan geen recherchebureau beginnen. De Kamers van Koophandel bieden geen basiscursus voor opsporingswerk. Er bestaat evenmin een officieel examen.

De brancheorganisatie van rechercheurs, 'Bundesverband Deutscher Detektive' (BDD), heeft in 1988 een instituut opgericht, 'Zentralstelle für die Ausbildung im Detektivgewerbe' (ZAD), dat een tweejarige opleiding tot rechercheur aanbiedt. De opleiding heeft een keurmerk van overheidswege: 'Staatlichen Zentralstelle für Fernunterricht' (ZFU). De opleiding is echter niet verplicht: iedereen mag een recherchebureau beginnen.

4.5 Handhaving

De Kamers van Koophandel, de lokale politie, de gemeente en de bedrijven in beide sectoren, zijn verantwoordelijk voor het naleven van de regels zoals gesteld in de Gewerbeordnung en Bewachungsverordnung. Omdat de zeer algemene Gewerbeordnung de belangrijkste regels bevat voor beide branches, is het handhavingsniveau in Duitsland niet erg hoog.

De geïnterviewde sleutelpersonen menen dat de handhaving van de regelgeving in Duitsland slechts zeer beperkt wordt uitgevoerd. Controles op vergunning vinden plaats op 'ad-hocbasis' en op grond van arbitraire overwegingen, aldus de geïnterviewde sleutelpersonen in Duitsland. Grote evenementen (zoals het WK-voetbal in 2006) zorgen ervoor dat controles worden geïntensiveerd. Gerichte controles vinden plaats wanneer klachten over het optreden van bedrijven bekend zijn.

4.6 Vergelijking Duitsland – Nederland

Toepassing

In Duitsland bestaat een vergunningplicht voor beveiligingsbedrijven, *maar niet voor recherchebureaus*. De wetgeving geeft algemene omschrijvingen van beveiligingswerk en recherchewerk, vergelijkbaar met de Nederlandse wettelijke definities. De Kamers van Koophandel beoordelen de aard van het werk van geval tot geval en nemen de beslissing of een vergunning noodzakelijk is. Belangrijk criterium is dat het beveiligings- of recherchewerk als zelfstandige producten worden aangeboden en niet als afgeleide van een ander product.

Bijzonder is, in vergelijking met Nederland, dat winkelsurveillance met het oog op het voorkomen van diefstal wordt beschouwd als recherchewerk en niet als beveiligingsactiviteit.

De vergunningplicht voor beveiligingsbedrijven valt grotendeels onder *algemene* regelgeving, dat wil zeggen, regelgeving gericht op de toelating van startende ondernemers in de zakelijke dienstverlening. Ook hierin verschilt Duitsland van Nederland.

Uitvoering

De vergunningverlening is in handen van de Kamers van Koophandel. De politie en de plaatselijke overheid hebben wel een rol bij de toets op de betrouwbaarheid (zie hieronder), maar geen verantwoordelijkheid voor de vergunningverlening. Dit in tegenstelling tot de Nederlandse situatie.

De vergunning kost de beveiligingsbedrijven eenmalig € 1.000,-. De registratie van beveiligingsbedrijven en recherchebureaus bij de Kamer van Koophandel kost € 20,50. De kosten voor de vergunning van beveiligingsbedrijven liggen aanmerkelijk hoger dan in Nederland.

Betrouwbaarheid

Zowel ondernemers als werknemers hebben een verklaring van goed gedrag nodig om een bedrijf of dienstverband te starten. Deze verklaring kost € 15,-. Naast deze verklaring betreft de Kamer van Koophandel ook het uittreksel uit het handelsregister bij de screening. Van herhaalde screening op betrouwbaarheid, zoals in Nederland, is dus geen sprake.

De betrouwbaarheid van startende ondernemers in de beveiliging en recherche wordt (met de genoemde verklaring) gescreend zoals die van

iedere andere startende ondernemer. Er zijn geen specifieke regels over deze screening, zoals in Nederland. Onduidelijk is in hoeverre de screening achteruitblijft in de tijd en welke veroordelingen per definitie leiden tot een negatieve beslissing. Wel is het zo dat een vermelding in het strafregister (bijna altijd) leidt tot overleg tussen de Kamer van Koophandel en de plaatselijke politie, maar ook hieraan zijn geen nadere regels gesteld. De screening van ondernemers (leidinggevend) gebeurt eenmalig. Werknemers worden alleen opnieuw gescreend wanneer zij van werkgever wisselen. Op grond van deze bevindingen concluderen we dat de waarborg van de betrouwbaarheid van werknemers en ondernemers in de twee branches minder sterk is dan in Nederland.

Vakbekwaamheid

De vakbekwaamheid van leidinggevend in de beveiliging kent een bescheiden wettelijke waarborg: zij volgen 80 uur theorielessen, verzorgd door de Kamer van Koophandel. In Nederland worden in de wet geen expliciete opleidingseisen gesteld aan leidinggevend. Over de vakbekwaamheid van werknemers zijn de Nederlandse eisen daarentegen beduidend strenger. In Duitsland is 40 uur theorie (verzorgd door de Kamer van Koophandel) verplicht. Bewakers die veel contacten met burgers hebben moeten sinds 2002 een aanvullend examen afleggen.

Voor onderzoekers bestaan geen specifieke vakbekwaamheidseisen, zij het dat een startend ondernemer geen recherchebureau kan beginnen en de middelbare school moet hebben afgemaakt. Hij of zij moet ervaring hebben als ondernemer. Hoewel in Nederland een minimumopleiding tot particulier onderzoeker is verplicht, gaat het wellicht wat ver om te zeggen dat de waarborg op vakbekwaamheid in Nederland sterker is verankerd in de wetgeving.

Handhaving

De Kamers van Koophandel en de lokale autoriteiten zijn belast met de handhaving van de vergunningplicht. Ook kunnen zij van werknemers controleren of de verklaring van goed gedrag is afgegeven. Handhaving van de wettelijke verplichtingen gebeurt in de praktijk echter niet of nauwelijks op reguliere basis. De Nederlandse handhavingspraktijk, hoewel ook bekritiseerd, is sterker ontwikkeld dan de Duitse.

5 FRANKRIJK

5.1 Inleiding

Frankrijk kent een specifieke wet van 1983 die regels stelt aan de betrouwbaarheid en vakbekwaamheid van zowel private beveiligers als rechercheurs¹ en twee besluiten van 2006 die specifiek ingaan op de opleidingseisen die aan beide beroepsgroepen moeten worden gesteld.²

Definitie

De wet onderscheidt drie categorieën van *beveiligingswerkzaamheden*:

- bewaking van mensen of eigendommen, door personen of elektronische hulpmiddelen;
- bewaking van geld- en waardetransport;
- bescherming van mensen (persoonsbeveiliging).

Verder omschrijft de wet *recherchewerkzaamheden* (zoals onderzoek doen en informatie verzamelen), in opdracht van en tegen betaling door anderen, ter bevordering van de belangen van deze opdrachtgever. De wet verbiedt het tegelijkertijd aanbieden van beveiligingswerkzaamheden en recherchewerkzaamheden. Daarnaast mag een bewakingsonderneming of waardetransporteur geen persoonsbeveiliging aanbieden. Evenmin mag een onderneming die persoonsbeveiliging biedt waardetransport verrichten. Ten slotte is verboden dat een politiemann of ambtenaar beveiligings- of recherchewerk aanbiedt.³

Het Franse onderzoeksbureau kan geen uitspraak doen over hoeveel bedrijven en werknemers in Nederland werken of hier in de toekomst zouden willen werken.

5.2 Vergunningen

Voor zowel beveiligingswerk als recherchewerk bestaan dezelfde vergunningvereisten: zowel uitvoerend personeel als leidinggevenden of eigenaren van bedrijven hebben een vergunning nodig voor het aanbieden van dienstverle-

¹ Loi No 83-629 du 12 juillet 1983. Loi réglementant les activités privées de sécurité (1).

² De wet van 1983 stelt dat er eisen zijn aan de opleiding van werknemers in beide sectoren, maar heeft deze eisen niet omschreven.

³ Noch in de toelichting bij de wet, noch in andere documentatie, zijn volgens het Franse onderzoeksbureau de overwegingen weergegeven die ten grondslag liggen aan de genoemde samenloopverboden.

ning.⁴ De vergunning wordt afgegeven door de lokale vertegenwoordiger van de Staat belast met politiezaken (Préfet de Police)⁵ en is *persoonsgebonden* (er is geen vergunning voor de onderneming of het bedrijf). Aan de vergunning zijn geen kosten verbonden. De geldigheidsduur is voor onbepaalde tijd, tenzij het lokale bevoegde gezag de vergunning intrekt (zie ook paragraaf 5.3).

5.3 Betrouwbaarheid

De lokale vertegenwoordiger van de Staat belast met politiezaken ('de Préfet') is verantwoordelijk voor de betrouwbaarheidstoets. De screening gebeurt aan de hand van de volgende criteria:

- Geen veroordelingen voor delicten die strijdig zijn met de uitoefening van het beroep van beveiliging of rechercheur.
- Geen daden hebben verricht, zoals vermeld in de politieregistratie, die op gespannen voet staan met goede zeden, eerlijkheid, moraliteit of de veiligheid van personen of goederen, publieke veiligheid of veiligheid van de Staat.
- Geen gerechtelijke beslissingen met betrekking tot een faillissement of een verbod op het leidinggeven aan een onderneming.
- Geen activiteiten uitoefenen die onverenigbaar zijn met de activiteiten waarvoor de vergunning wordt verleend.

Voor de screening raadpleegt de politie, in opdracht van 'de Préfet', het strafregister. De préfet zelf heeft geen toegang tot dit register. Hierin zijn alle veroordelingen van Franse burgers vastgelegd vanaf het bereiken van de leeftijd van 18 jaar.⁶ Delicten die zijn gepleegd door jeugdigen (tussen de 13 en 18 jaar) kunnen worden opgenomen in deze registratie. De meeste veroordelingen worden na 40 jaar verwijderd uit de registratie; veroordelingen waarbij sprake is van een minder grote boete, kunnen na 3 jaar verwijderd worden.⁷

⁴ Voor het personeel dat werkt in een van beide sectoren, maar geen activiteiten verricht die als beveiliging of recherche zijn aan te merken, geldt dat het bedrijf een werkgeversverklaring moet indienen bij de lokale autoriteiten (Préfet de Police). Het is mogelijk dat het dienstverband van de betreffende werknemer, op grond van een check op criminele antecedenten, moet worden ontbonden.

⁵ Er is geen centrale autoriteit belast met de vergunningverlening. Controle door Nederland op de juistheid van Franse vergunningen kan alleen via het lokale gezag. In bijlage 5 is het adres van de Parijse Préfet opgenomen.

⁶ In het register zijn alle veroordelingen opgenomen die worden genoemd in het Franse strafprocesrecht (art. 768 van het Franse wet op het strafproces). Het register maakt een onderscheid in de lengte van de opgelegde gevangenisstraf en/of in de hoogte van de opgelegde boete.

⁷ In theorie kijkt de screening 40 jaar terug in de geschiedenis voor de zwaardere misdrijven en drie jaar voor de kleinere misdrijven.

In het register zijn de volgende gegevens opgenomen:

- veroordeling vanwege delicten met een gevangenisstraf van 10 jaar tot levenslang: moord, mishandeling, marteling, handel in drugs;
- veroordeling vanwege delicten met een gevangenisstraf tot 10 jaar of een boete: doodslag, overval, geweld tegen mensen, diefstal;
- verbod op het voeren of leiden van een bedrijf vanwege een faillissement;
- vernieling van goederen, dreiging met geweld en het besturen van een auto onder invloed van alcohol.

Overtredingen zoals fout parkeren, kleine vernielingen, lichte vormen van bedreiging met geweld of veroordelingen wegens smaad zijn niet in dit register opgenomen. Wanneer een veroordeling is geregistreerd in het register, dan wordt geen vergunning verleend voor het verrichten van beveiligings- of recherchewerk. De beveiligingswet biedt geen mogelijkheid tot het verlenen van dispensatie of het maken van een uitzondering.

De screening wordt één keer uitgevoerd en niet herhaald. In de beveiligingswet zijn geen bepalingen opgenomen over een lokaal uitgevoerd onderzoek naar de achtergrond van de vergunningaanvrager.

De vergunning is geldig voor onbepaalde tijd, maar kan worden ingetrokken als daar aanleiding toe is. Bovendien zijn werknemers en bedrijven verplicht om alle informatie te verstrekken waarvan zij kunnen aannemen dat deze van invloed is op de toekenning van een vergunning.

Volgens de geïnterviewden in Frankrijk is het mogelijk dat de werkwijze bij de screening niet uniform wordt uitgevoerd in de verschillende Franse regio's.

5.4 Vakbekwaamheid

De wet van 1983 stelt dat er, naast betrouwbaarheidseisen, ook vakbekwaamheidseisen worden gesteld aan de entree van bedrijven en werknemers in de branche. Omdat de eisen nooit zijn uitgewerkt, was deze bepaling een dode letter in de wet.

Sinds de vaststelling van twee besluiten in september 2005 zijn de opleidingseisen aan beveiligers en rechercheurs verder uitgewerkt. Alle personen die beveiligings- of recherchewerkzaamheden verrichten, leidinggevenden en uitvoerend personeel, moeten beschikken over:

- een diploma, waarvoor de wet de inhoudelijke eisen formuleert, geregistreerd in het Nationaal Register van Diploma's en Certificaten van professionele beroepsbeoefenaren, of;
- een bewijs van professionele competentie, verkregen door werkervaring in de branche, in de vorm van een verklaring van de werkgever.

De invoeringsdatum van de certificatieplicht is op 6 september 2006 en werknemers en bedrijven krijgen vanaf september 2005 twee jaar de tijd om te voldoen aan de besluiten over vakbekwaamheid.

In de wet noch in de besluiten is gedetailleerd vastgelegd wat de inhoud moet zijn van de trainingen of cursussen die moeten leiden tot diplomering van personen die werkzaam zijn in een van beide branches. Evenmin is iets vastgelegd over opfriscursussen of herhaalde trainingen. Op dit moment heeft de wet alleen vastgelegd dat beveiligers en rechercheurs algemene kennis hebben over de volgende onderwerpen:

- wetgeving over particuliere beveiliging en recherche;
- wetgeving over vuurwapengebruik;
- wetgeving over rechten en vrijheden van burgers;
- management en bedrijfsvoering;
- eerste hulp bij ongelukken;
- beveiligingsmethoden.

De Franse geïnterviewde sleutelpersonen menen dat de opleidingsbesluiten onvoldoende praktisch zijn uitgewerkt en moeilijk toepasbaar zijn. De inhoud van de cursus die voorafgaat aan diplomering, is volgens hen onvoldoende in regelgeving vastgelegd.

5.5 Handhaving

Handhaving

De handhaving valt onder verantwoordelijkheid van de vergunningverlener, de lokale vertegenwoordiger van de Staat, belast met politieaangelegenheden. Van reguliere inspecties van bedrijven of werknemers is volgens de geïnterviewden geen sprake.

Zelfregulering

Alleen in de recherchebranche bestaat een beroepscode, onderschreven door de belangrijkste beroepsvereniging van de professionele rechercheurs. Voor het bevorderen van naleving van deze code bestaat een 'tuchtrechtelijk college', opgericht door de beroepsvereniging.

5.6 Vergelijking Frankrijk – Nederland

Toepassing

In Frankrijk bestaat sinds 1983 één wet die de vergunningplicht regelt van zowel beveiligers als rechercheurs. De definities van beveiligings- en recherchewerk zijn vergelijkbaar met die van Nederland. Bijzonder is dat de vergunningen persoonsgebonden zijn en niet van toepassing op bedrijven.

Uitvoering

De vergunningen worden verleend door een lokale vertegenwoordiger van de Staat belast met politiezaken (le Préfet de police) en zijn geldig voor onbepaalde tijd. De vergunning wordt kosteloos verstrekt, dit in tegenstelling tot Nederland.

Betrouwbaarheid

De screening op betrouwbaarheid gebeurt eenmalig. Frankrijk verschilt hierin van Nederland: in Nederland worden leidinggevend en werknemers bij herhaling gescreend.

De screening is in Frankrijk in zekere zin strenger dan in Nederland: de wetgeving stelt dat gepleegde delicten en daadwerkelijke veroordelingen onherroepelijk tot een negatieve beslissing leiden. Bij het raadplegen van het centrale politieregister kunnen bovendien veroordelingen voorkomen die plaatsvonden vanaf het 18^e jaar van de vergunningaanvrager.

Vakbekwaamheid

Over de vakbekwaamheid is in Frankrijk tot september van 2006 niets geregeld. De wet stelde weliswaar vakbekwaamheidseisen, maar werkte deze niet uit. In 2005 zijn twee besluiten vastgesteld dat beveiligers en rechercheurs beschikken over een erkend diploma of een 'bewijs van professionele competentie', maar ook deze besluiten zijn maar beperkt uitgewerkt: zo zijn wel de onderwerpen genoemd waarvan de vergunninghouders 'algemene kennis' moeten hebben, maar het niveau en de aard van de opleiding is niet beschreven. De Nederlandse opleidingseis aan beveiligers biedt derhalve een betere kwaliteitswaarborg dan de Franse.

Handhaving

De handhaving van de wet is in handen van de lokale autoriteiten, in casu, de politie. Van reguliere handhaving is echter geen sprake. Aan handhaving wordt in Nederland, hoewel ook bekritiseerd, meer prioriteit gegeven.

6 IERLAND

6.1 Inleiding

Tot 2004 bestond in Ierland geen wetgeving voor de sectoren particuliere beveiliging en recherche. De Private Security Services Act 2004 is de eerste wet die deze branches regels oplegt over de betrouwbaarheid en de vakbekwaamheid van ondernemers en werknemers. Volgens het Ierse onderzoeksbureau hebben (gewelddadige) incidenten met horecaportiers en een incident met onprofessioneel optreden van geldtransporteurs mede bijgedragen aan de totstandkoming van de wet.

De wet wordt in 2006 ingevoerd door de Private Security Authority (PSA). Op dit moment werken ongeveer 25 mensen bij de PSA. De implementatie van de wet geschiedt in samenspraak met brancheorganisaties.¹ Vanwege de jonge invoeringsdatum van de wet, waren tijdens de uitvoering van dit onderzoek (maart 2006) nog maar weinig ervaringsgegevens over de implementatie van de wetgeving beschikbaar.

In het bestuur van de PSA zijn, onder meer, de branche, vakbonden, de politie en de Ministeries van Economie en Justitie vertegenwoordigd.²

Definities

De wet geeft geen algemene definitie van beveiligingswerkzaamheden. De wet definieert *veiligheidsdiensten* als diensten die worden aangeboden door de volgende bedrijven of personen:

- portier en/of evenementenbeveiligers;
- leverancier of installateur van veiligheidsinstrumenten, waaronder cameratoezicht en alarmeringssystemen;
- particulier rechercheur;
- veiligheidsadviseur;
- bewaker (ook werkzaam in een alarmcentrale);
- beveiligers van waardetransporten;
- slotenmaker (inclusief elektronische hulpmiddelen ter afsluiting van een gebouw);
- leverancier of installateur van kluisen of brandkasten.

Door een groot aantal beroepsgroepen in de wet op te nemen, beoogt de Ierse overheid ook enig grip te krijgen op de vele weinig professionele eenmansbedrijven.

¹ De aard van de wet en de wijze van invoering van de wet vertoont gelijkenissen met de situatie in het Verenigd Koninkrijk (zie hoofdstuk 8).

² Zie bijlage 5 voor de samenstelling van het bestuur van de PSA.

De wettelijke omschrijvingen van de genoemde diensten zijn vergelijkbaar met de in Nederland gangbare omschrijvingen. De wet moet volgens het Ierse onderzoeksbureau worden gezien als een 'kaderwet', waarvan de details moeten worden vastgelegd met afspraken tussen de PSA en de branche. Jurisprudentie kan ertoe leiden dat de regelgeving wordt aangescherpt. Op dit moment bestaat er in Ierland geen discussie over de definities van de in de wetgeving vermelde beveiligingsdiensten. Het Ierse onderzoeksbureau kan geen uitspraak doen over hoeveel bedrijven en werknemers in Nederland werken of in de toekomst zouden willen werken.

6.2 Vergunningen

De activiteiten van de hiervoor genoemde beroepsgroepen of bedrijven vallen allen onder de wettelijke vergunningplicht. De wet is van toepassing op ondernemers en werknemers, voor zover zij operationeel zijn betrokken bij de dienstverlening.

De PSA verstrekt de vergunningen.³ De vergunningplicht wordt in fasen ingevoerd en geldt als eerste, per 1 april 2006, voor de portiers en de 'gewone' bewakers. Deze beroepsgroepen krijgen tot 1 april 2007 de tijd om over de vergunning te beschikken.

De vergunning is twee jaar geldig. De kosten voor ondernemers zijn onderverdeeld in € 1.000,- administratiekosten en een omzetgebonden toeslag van minimaal € 1.250,- en maximaal € 19.000,-. De kosten voor werknemers zijn eveneens uitgesplitst in een administratieve component (€ 20,- per werknemer) en een toeslag per werknemer per soort dienstverlening van minimaal € 60,- (bewakers) tot maximaal € 160,- (installateurs, medewerkers waardetransport, particulier rechercheurs).⁴

6.3 Betrouwbaarheid

De toets op de betrouwbaarheid wordt uitgevoerd door de politie, *An Garda Siochana*, in opdracht van de PSA. De PSA neemt de beslissing over elke vergunningaanvraag. De politie maakt voor de screening gebruik van een landelijke database van de Garda Criminal Record Office (GCRO). In deze registratie zijn veroordelingen en officiële waarschuwingen van en aan burgers opgenomen. De kwaliteit van deze registratie is volgens het Ierse onderzoeksbureau voldoende en 'up to date'.

³ Op de website van de PSA kan men een bestand met vergunninghoudende bedrijven raadplegen. Zie bijlage 5 voor de gegevens.

⁴ Bij de diensten veiligheidsadvies, slotenmaker en installateur van brandkasten moet de sectorale toeslag nog worden bepaald.

In de wet zijn geen criteria vastgelegd op basis waarvan de PSA vergunning-aanvragers kan uitsluiten van een vergunning. Zowel harde als zachte informatie van de lokale politie, wordt bij de beslissing betrokken. Er is evenmin vastgelegd hoe ver de screening 'terugkijkt in de tijd': alle voorkomende gegevens, zowel kleinere overtredingen als ernstiger misdrijven, worden betrokken bij de beslissing van de PSA.

De werknemers met een vergunning dragen een identificatie-embleem (ID-badge) en beschikken over een identificatiekaart (ID-card). Over het uiterlijk van het embleem en de kaart waren ten tijde van de uitvoering van dit onderzoek nog geen afspraken gemaakt tussen de PSA en branche. De ID-card wordt verstrekt na vergunningverlening.⁵

6.4 Vakbekwaamheid

Voor alle vergunningsplichtige diensten geldt de vakbekwaamheidseis. De vakbekwaamheidseisen zijn op dit moment alleen voor de portiers en bewakers uitgewerkt. Voor de andere diensten die onder de wet vallen, is het overleg tussen PSA, onderwijsinstellingen en branchepartijen nog gaande. De PSA heeft bij de vergunningverlening de taak om te checken of de aanvrager beschikt over de juiste vakdiploma's.

De cursussen van verschillende opleidingsinstellingen worden door de Further Education and Training Awards Council (FETAC) geaccrediteerd.⁶ De opleidingsinstellingen voeren zelf de examens uit, de FETAC zorgt voor de officiële diploma's van kandidaten die het examen hebben behaald. De PSA beslist of de door de FETAC goedgekeurde opleidingsinstellingen en goedgekeurde curricula van cursussen, voldoende zijn voor de verlening van vergunningen. Dit is inmiddels het geval bij de bewakers en portiers.

Het niveau van de voorgeschreven cursus kan worden omschreven als 'level 4 FETAC', wat wordt beschouwd als het niveau dat nodig is bij een eerste toetreding tot de arbeidsmarkt.⁷ Een stage is geen verplicht onderdeel van de cursussen bewaking en portierswerk.

De eindtermen van beide cursussen kunnen als volgt worden beschreven:

Bewaking

- theoretische kennis over veiligheid, veiligheidsondernemingen en geschiedenis van de branche of het beroep;

⁵ Op de website van de PSA kan men een bestand met vergunninghoudende personen (werknemers) raadplegen. Zie bijlage 5 voor de gegevens.

⁶ De FETAC is een publiek uitvoeringsorgaan dat valt onder het Ministerie voor Onderwijs en Wetenschap.

⁷ De FETAC-schaal bestaat uit niveau 1 tot en met 6, waarbij 6 gelijk staat aan een universitaire graad.

- bekendheid met de relevante wetten of wetsartikelen (strafrecht, burgerlijk recht en wetgeving over arbeidsomstandigheden en -verhoudingen);
- begrip van de plichten en verantwoordelijkheden van bewakers;
- beheersen van vaardigheden en bekendheid met procedures ter bevordering van de veiligheid op de werkplek en het hebben van een adequate reactie op noodgevallen op de plaats van arbeid.

Portierswerk

- bekendheid met de plichten en verantwoordelijkheden van portiers;
- kennis van de relevante wetgeving;
- besef van aard en ernst mogelijke noodgevallen en bijbehorend ingrijpen;
- beheersen van communicatievaardigheden en andere praktische vaardigheden.

6.5 Handhaving

Handhaving

De handhaving van de wet wordt uitgevoerd door de PSA Inspectorate en de politie. Net als de politie hebben de PSA-inspecteurs bevoegdheden om onderzoek te verrichten en bedrijven binnen te treden. Er is nog geen ervaring opgedaan met handhavingsactiviteiten, dit vanwege de recente invoeringsdatum van de wet.⁸

De eerste inspecties en controles gaan plaatsvinden vanaf 1 april 2007, de datum waarop de bedrijven en werknemers in de portiers- en bewakingsbranche over een vergunning moeten beschikken. Op dit moment heeft de PSA minder dan vijf inspecteurs in dienst. De prioriteit van de PSA ligt bij de vergunningverlening en het ontwikkelen van opleidingsvereisten.

Zelfregulering

In Ierland zijn twee brancheorganisaties actief, de *Irish Security Industry Association* en de *Security Federation of Ireland* en één beroepsvereniging, de *Security Institute of Ireland*. Zij houden zich bezig met het introduceren en verspreiden van een kwaliteitssysteem, onderhouden een klachtenprocedure en verlangen van hun leden dat zij zich aan gezamenlijk aanvaarde gedragsregels houden (code of ethical conduct). De drie organisaties zijn vertegenwoordigd in het bestuur van de PSA (zie bijlage 5).

Ten slotte bestaat in Ierland een nationale organisatie die standaarden ontwikkelt voor verschillende branches, waaronder de beveiligingsindustrie, de National Standards Authority of Ireland. Volgens de geïnterviewde medewerker van deze organisatie vormt de betrouwbaarheid van ondernemers en werknemers in de beveiligingsbranche een zeer belangrijk onderdeel van de voor die bedrijfstak geldende standaard.⁹

⁸ De wet geldt sinds 1 april 2006 voor twee soorten beveiligingswerkzaamheden.

⁹ Guarding Services Standard IS:2004.

6.6 Vergelijking Ierland – Nederland

Toepassing

De Private Security Services Act bestaat sinds 2004 en regelt de vergunningplicht voor de beveiligings- en resector. Hierin zijn per beveiligingsdienst werkzaamheden omschreven. Deze omschrijvingen zijn vergelijkbaar met de gangbare Nederlandse definities van beveiligings- en resectorwerkzaamheden.

In vergelijking met Nederland vallen drie vormen van dienstverlening op: installateur van brandkasten, veiligheidsadviseur¹⁰ en de toezichthouder die met een systeem van cameratoezicht werkt (cameratoezichtcentrale). De eerste twee beroepen vallen in Nederland niet onder de WPBR. In hoeverre de cameratoezichtcentrale onder de WPBR valt, is in Nederland nog onderwerp van discussie.¹¹

Uitvoering

De vergunning wordt verleend door de Private Security Authority (PSA), een centraal uitvoeringsorgaan. De vergunningen gelden voor ondernemingen en individuele werknemers. Dit laatste is vergelijkbaar met de Nederlandse situatie. De verleende vergunning is twee jaar geldig ongeacht of de vergunning een werknemer of een onderneming betreft. Dit in tegenstelling tot de Nederlandse termijnen van 5 jaar voor ondernemingen en 3 jaar voor individuele werknemers.

De vergunning kost ten minste € 1.000,-. Bovenop dit basistarief geldt een omzetafhankelijke toeslag van minimaal € 1.250,- per onderscheiden soort dienstverlening. Voor de werknemers geldt een basisbedrag van € 20,-, aangevuld met een sectorspecifieke toeslag van minimaal € 60,-. Hiermee zijn aan de vergunningverlening in Ierland aanmerkelijk hogere kosten verbonden dan in Nederland het geval is.

De vergunningplicht wordt in overleg met de branche, fasegewijs ingevoerd. Vanaf april 2006 moeten twee beroepsgroepen aan de vergunningplicht voldoen. De resectors vallen op dit moment nog niet onder de wet.

Betrouwbaarheid

De PSA doet de screening van de betrouwbaarheid door een landelijke registratie te raadplegen. Er zijn geen regels vastgesteld over harde of minder harde toetsingscriteria. De PSA heeft op dit punt veel vrijheid, meer dan de korpschef in Nederland.

¹⁰ Ook in België en het Verenigd Koninkrijk is het 'veiligheidsadvies' onderwerp van wetgeving.

¹¹ Cameratoezicht in de openbare ruimte valt in Nederland onder de Gemeentewet. In hoeverre cameratoezicht in het private domein onder de WPBR valt, is onderwerp van discussie.

Vakbekwaamheid

Over vakbekwaamheid zijn in Ierland alleen afspraken gemaakt voor de opleidingsinhoud van de portiers en de bewakers. Bij de overige beroepsgroepen is het overleg tussen de PSA en de branche nog gaande. In Nederland zijn de vakbekwaamheidseisen zonder meer beter gewaarborgd. Wel lijkt het beoogde opleidingsniveau vergelijkbaar met het Nederlandse opleidingsniveau.

Handhaving

De PSA is niet alleen vergunningverlener, maar ook handhaver. Handhaving behoort echter ook tot de taken van de politie. Er is nog geen praktijkervaring opgedaan met handhavingsactiviteiten. De eerste handhavingsactiviteiten zullen per 1 april 2007 van start gaan. Hoewel in Nederland kritiek bestaat op de mate waarin handhaving plaatsvindt, kan worden geconcludeerd dat Nederland op dit punt beter scoort dan Ierland.

7 POLEN

7.1 Inleiding

Sinds 1997 en 2001 bestaan in Polen wetten over respectievelijk de particuliere beveiliging¹ en de particuliere recherche.²

Definitie

De wet op de veiligheid van personen en eigendommen uit 1997 omvat *beveiligingswerk* verricht door personen, al dan niet ondersteund door elektronische hulpmiddelen. Zij beveiligen van personen, gebouwen, huizen, roerende eigendommen, evenementen, sportwedstrijden of geld- en waardetransport. Voor alle beveiligingswerkzaamheden (ook het installeren van elektronische hulpmiddelen zoals een alarmsysteem) geldt dat een vergunning verplicht is, voor zover het plaatsvindt in een gebied dat onder de wet valt.

Bijzonder is dat de wet van toepassing is op speciaal daartoe aangewezen gebieden, zoals gebieden en gebouwen waarin militaire activiteiten plaatsvinden, gebieden die belangrijk zijn voor de nationale veiligheid, vliegvelden en banken en overheidsgebouwen. Het aanwijzen van gebouwen of gebieden waarvoor de vergunningplicht geldt is een bevoegdheid van ministeries, de President van de Nationale Bank van Polen en directeuren van overheidsdiensten. De lijst met gebieden en gebouwen waar alleen vergunninghoudende personen werkzaam mogen zijn is niet openbaar.

Het specifieke toepassingsgebied van de wet betekent dat andere gebieden kunnen worden beveiligd door personen die niet beschikken over een vergunning. De bedrijven waarvoor deze werknemers werken, moeten echter wel beschikken over een vergunning. Een andere bijzonderheid van de Poolse wet betreft de bevoegdheid van beveiligers tot het dragen van een vuurwapen.

De wet op het *recherchewerk* definieert opsporingswerkzaamheden als het verzamelen, analyseren en presenteren van gegevens over individuen, zaken en gebeurtenissen, uitgevoerd op basis van een contract met een opdrachtnemer.

De werkzaamheden zijn informatie verzamelen³ en analyseren over:

- relaties tussen natuurlijke personen;

¹ USTAWA z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Gepubliceerd in februari 1998).

² USTAWA z dnia 6 lipca 2001 r. (6 July 2001) o usługach detektywistycznych (Gepubliceerd op 15 februari 2002).

³ Het aftappen of af luisteren van informatie is niet toegestaan. Dit mag alleen gebeuren in verband met de handhaving van wetten en is daarmee voorbehouden aan overheidsdiensten zoals de politie. Hoe de informatie wel mag worden verzameld, is volgens een van de geïnterviewden niet duidelijk. De researchewet kent enkel algemene bepalingen op dit punt.

- zakelijke relaties (in verband met kredietwaardigheid van bedrijven, illegaal gebruik van merken, oneerlijke concurrentie of het openbaar maken van vertrouwelijke bedrijfsinformatie);
- verifiëren van de betrouwbaarheid van verzekeringsclaims;
- zoeken van vermiste personen of personen die zich verbergen;
- zoeken van (vermiste) eigendommen;
- inventariseren feiten en bevindingen bij rechtsgeschillen.

Het grootste aandeel in de rechedienstverlening heeft te maken met de relaties tussen natuurlijke personen (vooral echtscheidingszaken). Daarnaast wordt veel gezocht naar gestolen auto's, vindt onderzoek plaats naar financiële status van consumenten of bedrijven (kredietwaardigheid) of wordt gespeurd naar bezittingen die mogelijk geschikt zijn bij schuldaflossingszaken. De opdrachtgevers zijn hoofdzakelijk particulieren; 10 - 20 procent van de opdrachtgevers bestaat uit commerciële ondernemingen. Het Poolse onderzoeksbureau kan geen uitspraak doen over hoeveel bedrijven en werknemers dat in Nederland werkt is of hier in de toekomst zou willen werken.

7.2 Vergunningen

Beveiligingswerk

De vergunningplicht geldt voor bedrijven (leidinggevend en/eigenaren) en werknemers. De vergunningen voor bedrijven worden afgegeven door het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Ze kosten € 150,-. De bedrijven met een vergunning worden opgenomen in een centrale registratie van het ministerie.⁴ De politie verleent de vergunningen aan individuele werknemers. Hiervan bedragen de kosten € 75,-. Daarnaast ondergaan de werknemers een medische keuring (kosten € 100,-) en leggen zij een examen af dat is ontwikkeld door de politie (€ 250,-). De vergunning vervalt wanneer een werknemer twee jaar lang geen beveiligingswerk uitvoert.

Recherchewerk

De vergunningplicht geldt voor bedrijven en/of eigenaren/leidinggevend en voor werknemers. Ook hier geldt dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken de vergunningen afgeeft aan de bedrijven en/of leidinggevend.⁵ De lokale politie verstrekt de vergunningen aan werknemers.

De bedrijven met een vergunning worden opgenomen in een centrale registratie van het ministerie. De vergunning voor bedrijven kost € 150,-. Werknemers betalen € 250,- voor de vergunning en daarnaast eenzelfde bedrag voor het afleggen van een examen (zie ook paragraaf 7.4) en een medische keuring (€ 100,-).

⁴ In bijlage 5 zijn de contactgegevens van het Poolse Ministerie van Binnenlandse Zaken opgenomen.

⁵ Zie bijlage 5 voor de contactgegevens van het ministerie.

7.3 Betrouwbaarheid

Voor een particulier beveiligers en een particulier rechercheur gelden de volgende wettelijke betrouwbaarheidseisen:

- er loopt geen rechtszaak tegen de aanvrager;
- de aanvrager is niet bestraft vanwege een opzettelijk delict
- geen feiten omtrent het gedrag bekend die de uitoefening van het beroep in de weg staan.

De vergunningaanvrager verklaart te voldoen aan deze eisen. De plaatselijke politie checkt de verklaring door een centrale database te raadplegen. Afhankelijk van de ernst van het delict of de zwaarte van de opgelegde straf worden de gegevens na vijf tot tien jaar verwijderd uit de registratie. Delicten die volgens de wetgeving een vergunning in de weg staan, zijn bijvoorbeeld illegaal wapenbezit, fraude, geweldsdelicten en dronken chauffeurschap. Dispensatie hiervan is niet mogelijk.

Afgezien van een check op geregistreerde delicten wint de plaatselijke politie informatie in over de sociale omgeving van de vergunningaanvrager (environmental review). Voor dit onderzoek zijn geen regels opgesteld. Het komt erop neer dat de plaatselijke politiechef bevestigt dat de aanvrager goed bekend staat, geen gedragsproblemen heeft en niet verslaafd is aan drugs of alcohol. De aanvrager ontvangt een kopie van de uitkomsten van dit onderzoek. Hij kan hiertegen beroep aantekenen.

Volgens de geïnterviewde sleutelpersonen wordt de screeningsprocedure zoals hierboven is uitgeschreven, niet goed uitgevoerd. De geraadpleegde database is volgens het Poolse onderzoeksbureau onvoldoende betrouwbaar en de kwaliteit van het screeningswerk door de politie is volgens de geïnterviewden evenmin onomstreden. Deze geïnterviewden voegen hieraan toe dat de screening van individuele werknemers elke drie jaar zou moeten plaatsvinden, hetgeen niet gebeurt. Zij merken bovendien op dat het goed mogelijk is dat er verschillen bestaan tussen de werkwijze met de screening door de politie in de verschillende delen van Polen.

7.4 Vakbekwaamheid

Beveiligers

De wet eist dat particuliere beveiligers de basisschool hebben afgerond en een cursus hebben gevolgd die hen voorbereid op een examen dat wordt afgenomen door de politie.⁶ De cursus bestaat uit theorielessen en een praktijkstage, verzorgd door een door de overheid erkend opleidingsinstituut.⁷

⁶ Kandidaten die een diploma hebben van een onderwijsinstelling die is gespecialiseerd in veiligheidszorg, zijn vrijgesteld van het volgen van een cursus en het afleggen van een examen bij de politie.

⁷ De erkenning is in handen van het Poolse Ministerie voor Onderwijs en Wetenschap.

Het theoretisch examen bestaat uit een schriftelijk en een mondeling onderdeel. Het praktijkexamen test de vaardigheden van de kandidaat op het gebied van zelfverdediging, schieten en interventietechniek. Het afleggen van dit examen kost € 250,- (zie paragraaf 7.2). Er zijn geen verplichte opfriscursussen of herhaalde examens.

Rechercheurs

Voor particuliere rechercheurs geldt dat zij na de basisschool hun middelbare schoolopleiding hebben voltooid. Ook voor hen geldt dat zij een door de politie opgesteld examen moeten afleggen. Het afleggen van dit examen kost € 250,- (zie paragraaf 7.2). Er zijn geen erkende opleidingsinstituten die aspirant-rechercheurs voorbereiden op dit examen. Wel zijn er niet-erkende scholingsinstellingen voor rechercheurs. Het examen gaat in op een aantal onderdelen, waaronder kennis van de Poolse Grondwet, andere relevante wetgeving, kennis van methodieken van opsporing en psychologie.

Volgens de geïnterviewde voorzitter van de Poolse beroepsvereniging van rechercheurs is dit examen zeer moeilijk en te theoretisch van aard. Een kandidaat die het examen heeft behaald, zal het werk in de praktijk moeten leren, terwijl ervaren rechercheurs er vaak niet in slagen het examen met goed gevolg af te leggen. Ook hier geldt: er zijn geen verplichtingen met betrekking tot opfriscursussen of herhaalde examens.

7.5 Handhaving

Handhaving

Volgens de geïnterviewde sleutelpersonen vindt handhaving van de regels in Polen niet of nauwelijks plaats. Van reguliere inspecties bij bedrijven of controles van werknemers is geen sprake.

Zelfregulering

Er bestaat een beroepscode voor rechercheurs die ingaat op de ethische aspecten verbonden aan de werkzaamheden. De code is echter niet zeer bekend en wordt maar weinig gebruikt.

7.6 Vergelijking Polen – Nederland

Toepassing

In Polen regelen twee wetten de vergunningplicht voor respectievelijk de beveiligings- (1997) en recherchebranche (2001). Bijzonder is dat voor beveiligingsbedrijven alleen een vergunningplicht geldt in daartoe aangewezen gebieden of gebouwen, zoals vliegvelden, militaire terreinen en overheidsgebouwen. Dit betekent dat in Polen buiten de 'aangewezen gebieden', beveiligingswerk mag worden verricht door werknemers zonder vergunning,

iets dat in Nederland niet is toegestaan. De wettelijke omschrijvingen van beveiligings- en researchewerk zijn nogal algemeen en vergelijkbaar met de Nederlandse omschrijvingen.

Uitvoering

De uitvoerders van de vergunningverlening zijn vergelijkbaar met de Nederlandse situatie. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken (in Nederland: Ministerie van Justitie) verleent vergunningen aan bedrijven terwijl de politie belast is met de vergunningverlening aan werknemers. De vergunning kost recherchebureaus en beveiligingsbedrijven € 150,-. De vergunning voor werknemers kost € 150,- in het geval van de rechercheurs en € 75,- voor de beveiligers. Ook ondergaan de vergunningaanvragers een medische keuring (€ 100,-) iets dat in Nederland niet gebeurt.

Betrouwbaarheid

De politie voert de toets op de betrouwbaarheid uit. Twee criteria worden getoetst aan de hand van het raadplegen van een database van de politie: er mag geen rechtszaak lopen tegen de aanvrager en er mogen geen veroordelingen zijn geregistreerd. De screening kijkt hierbij maximaal 10 jaar terug: afhankelijk van de zwaarte van het gepleegde delict worden gegevens na 5 tot 10 jaar verwijderd. Dispensatie is niet mogelijk.

Het antecedentenonderzoek lijkt in dit opzicht strenger dan de Nederlandse betrouwbaarheidstoets – in Nederland is dispensatie wel mogelijk. Ook is de te toetsen periode in Polen langer dan in Nederland, waar misdrijven tot vier of tot acht jaar geleden worden meegewogen.

De geïnterviewden menen echter dat de totale screeningsprocedure in de praktijk niet goed wordt uitgevoerd. Ook de betrouwbaarheid van de politie-registratie laat te wensen over, volgens het Poolse onderzoeksbureau. Op het punt van de *uitvoering* van de wetgeving over de betrouwbaarheid van ondernemers en werkgevers, lijkt Nederland dan ook beter te scoren dan Polen.

Vakbekwaamheid

Net als in Nederland, heeft Polen vakbekwaamheidseisen gesteld aan beveiligers en rechercheurs. In het eerste geval moet een erkende opleiding zijn gevolgd, afgesloten met een mondeling en een schriftelijk examen, afgenomen door de politie. In het geval van de rechercheurs is alleen het afleggen van een examen bij de politie verplicht. In Polen bestaan geen erkende opleidingen tot particulier rechercheur.

Handhaving

De wet- en regelgeving over de particuliere beveiligings- en rechnerbranche in Polen wordt niet of nauwelijks gehandhaafd. Op dit punt scoort Nederland beter.

8 VERENIGD KONINKRIJK

8.1 Inleiding

Tot 2001 bestond in het Verenigd Koninkrijk geen wetgeving voor de private beveiligings- en resectores. The Private Security Industry Act 2001 (PSIA) is de eerste wet die tot doel heeft regels te stellen ter bevordering van de kwaliteit van de dienstverlening in beide sectoren. Voorlopig geldt de wet alleen voor Engeland en Wales. Het is de bedoeling dat Schotland in 2007 onder de wet valt.¹

De wet probeert de kwaliteit van de branches te verbeteren door:

- het invoeren van vergunningen voor werknemers in de sector;
- het afspreken van vakbekwaamheidseisen;
- het uitvoeren van inspecties en controles bij bedrijven en werknemers.

De invoering van de wet gebeurt door The Security Industry Authority (SIA), in overleg met de organisaties die de branche vertegenwoordigen.² De invoering van een vergunningplicht geschiedt in fasen en op basis van afspraken met de branches.

Definities

In de wet zijn nog geen definities vastgelegd voor beveiligings- en resectoreswerkzaamheden. De SIA heeft voor beveiligingswerkzaamheden inmiddels een werkschrijving. Voor resectoreswerkzaamheden is dit nog niet het geval.

Beveiligingswerkzaamheden worden niet door de wet (PSIA) gedefinieerd, maar zijn wel door de uitvoeringsinstelling (SIA) omschreven: het op proactieve wijze beschermen van goederen, bezittingen, informatie en mensen. Belangrijker dan deze omschrijving is echter dat de PSIA wel beveiligingsactiviteiten onderscheidt naar de beroepen en activiteiten, meestal uitgevoerd in opdracht van een derde partij (onder contract), maar ook wel onder verantwoordelijkheid van de eigenaar van het pand of het goed dat wordt beveiligd (in dienst van):

- portier (onder contract en in dienst van de huiseigenaar);
- bewaker;
- autobewaker (met wielklemmen, startonderbrekers, alarmbeveiliging, bewaakte parkeerplaatsen);
- sleutelbewaarder;

¹ De wet geldt niet voor Noord-Ierland; hier zal eigen wetgeving worden ontwikkeld.

² In Schotland wordt de wet op dit moment ingevoerd door The Scottish Executive, onder verantwoordelijkheid van de SIA. In februari 2007 zullen alle vergunningaanvragen via de SIA verlopen. Vanaf november 2007 zal het in Schotland daadwerkelijk verboden zijn om bepaalde beveiligingsactiviteiten zonder vergunning aan te bieden.

- rechercheur;
- persoonsbeveiliging;
- geld- en waardetransport;
- cameratoezicht.

Ook voor de researchwerkzaamheden geldt dat de wet (PSIA) geen definitie geeft. De SIA heeft evenmin een definitie van researchwerkzaamheden opgesteld. Een gangbare en in de branche geaccepteerde definitie van researchwerkzaamheden is dat het gaat om werkzaamheden zoals surveillance, onderzoek en opsporing. Deze zijn gericht op het verkrijgen van informatie over personen of zaken, over zakelijke activiteiten van personen en het doen en laten van personen. Daarbij gaat het om activiteiten die worden verricht buiten het terrein van de publieke rechtshandhaving.

Het Engelse onderzoeksbureau meent dat het ontbreken van een wettelijke definitie (vooralsnog) niet tot problemen leidt. Alleen in de researchsector zijn discussies over de definitie van researchwerk.³ De wet moet volgens dit bureau worden gezien als een 'kaderwet'. Jurisprudentie leidt er uiteindelijk toe dat de definities van beveiligings- en researchwerk worden aangescherpt.

De geïnterviewde sleutelpersonen in het Verenigd Koninkrijk verwachten niet dat Engelse particuliere beveiligers en rechercheurs in Nederland zullen (gaan) werken. De beveiligers worden niet bijzonder goed betaald en zullen de reis niet kunnen financieren. Researchwerk in Nederland zal worden uitbesteed aan Nederlandse rechercheurs, vanwege de taalbarrière. Verder wordt opgemerkt dat de recherchebranche een nogal amateuristisch karakter heeft, waardoor het niet reëel is te verwachten dat deze bedrijvigheid zich naar Nederland zal verplaatsen.

8.2 Vergunningen

De vergunningplicht geldt voor natuurlijke personen, niet voor bedrijven. De wet stelt voorts activiteiten centraal en niet zo zeer functies of beroepen. De SIA geeft de vergunningen voor beveiligers en rechercheurs af. Deze instantie is eveneens belast met de handhaving. Voor de volgende sectoren en activiteiten is inmiddels de afspraak gemaakt dat de directeurs, leidinggevenden en werknemers moeten beschikken over een vergunning:

- beveiliging en bewaking;
- portierswerk (zowel in opdracht van als in dienst van de huiseigenaar);⁴

³ Het Engelse onderzoeksbureau meent bijvoorbeeld dat recherchebureaus die onderzoek doen met de toestemming van de onderzochte (bijvoorbeeld bij een check op zijn arbeidsverleden in verband met een sollicitatie), geen vergunning zullen hoeven aan te vragen. In gevallen waarin de onderzochte partij geen toestemming verleent moet het recherchebureau wel een vergunning aanvragen.

⁴ Een steward die alleen in een pand (dus niet aan de deur) beveiligingswerk verricht, of bij een evenement slechts tickets verkoopt en informatie geeft, heeft geen vergunning nodig. Hetzelfde geldt voor installateurs van camerabeveiliging.

- autobeveiliging (wielklemmen, alarmbeveiliging, bewaakte parkeerplaatsen);
- beveiligingsadvies;
- rechercheurs;
- sleutelbewaring.

De vergunning is drie jaar geldig en wordt verstrekt nadat de vergunningsprocedure volledig is doorlopen.⁵ De vergunning onderscheidt uitvoerders enerzijds en managers of leidinggevendenden anderzijds. Zo is sprake van front-linevergunningen (voor de uitvoerders) en non-front-linevergunningen (voor de leidinggevendenden). Een vergunning kost £190,- per vergunde activiteit.⁶ Wanneer meer dan één vergunning nodig is, wordt voor de 'extra' vergunningen 50 procent in rekening gebracht. De vergunning is persoonsgebonden en hoeft niet opnieuw te worden aangevraagd als een werknemer van het ene naar het andere bedrijf 'verhuist'. Vaak betalen de werkgevers de vergunning.

De verplichte vergunning voor natuurlijke personen (dus niet de bedrijven) wordt stapsgewijs ingevoerd. De autobeveiligers en portiers vormen de eerste beroepsgroepen binnen de beveiliging waarvoor de vergunningplicht is doorgevoerd. Voor de beveiligingsmedewerkers in het geld- en waardetransport, de bewaking, cameratoezicht en persoonsbeveiliging, geldt 20 maart 2006 als invoeringsdatum. Voor rechercheurs is nog geen datum vastgesteld, net zo min als voor de veiligheidsadviseurs of security consultants. Wanneer een beveiligiger niet over de vereiste vergunning beschikt, is zes maanden gevangenschap of een boete van £ 5.000,- mogelijk.

8.3 Betrouwbaarheid

De politie voert de screening van de betrouwbaarheid van natuurlijke personen uit (The Criminal Record Bureau, CRB), in opdracht van de SIA. De CRB valt onder de Police Act 1997. De politie ontleent Informatie aan de Police National Computer (PNC) en aan lokale politieregistraties. Het Engelse onderzoeksbureau verwacht dat in de nabije toekomst ook registraties van andere overheidslichamen betrokken zullen worden bij de screening.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de zwaarte van delicten en de tijd die is verstreken tussen de veroordeling en de vergunningaanvraag. Hoe het

⁵ Op de websitepagina <http://www.the-sia.org.uk/home/licensing/> zijn voorbeelden beschikbaar van het uiterlijk van de vergunningen of identiteitskaarten. Kies bijvoorbeeld 'security guarding' voor het uiterlijk van een vergunning van een bewaker.

⁶ Werknemers komen in aanmerking voor belastingaftrek vanwege deze beroepskosten. De reële kosten van een vergunning voor een werknemer bedragen £41,-.

oordeel van de SIA tot stand komt, behoort echter tot hun exclusieve bevoegdheid. Vergunningaanvragers kunnen tegen de beslissing in beroep gaan.⁷

Delicten waarbij geweld, wapens, drugs en diefstal betrokken zijn, kunnen tot vijf jaar na afloop van alle straf- of vrijheidsbeperkende maatregelen een vergunning in de weg staan. Minder ernstige overtredingen kunnen zorgen voor ten minste twee jaar uitstel van de vergunning. Voor jongeren die voor hun 18^e jaar zijn veroordeeld vanwege delicten, kunnen bijzondere afwegingen worden gemaakt. Ten slotte: het is mogelijk dat iemand een vergunning krijgt ondanks zijn of haar strafblad.

Tot hoever een screening ‘terugkijkt’ in het verleden van de vergunningaanvrager is afhankelijk van bepalingen uit de Rehabilitation of Offenders Act (ROA, 1974). Ook hier geldt weer: de SIA houdt rekening met de ernst van het misdrijf waarvoor iemand is veroordeeld, of sprake is van herhaalde veroordelingen et cetera. De wet PSIA bevat aldus geen specifieke bepalingen voor de screening en laat veel ruimte aan de SIA.

Wanneer iemand beschikt over vergunning voor het verrichten van beveiligings- of recherchewerk, dan worden veroordelingen, zoals geregistreerd in de PNC, doorgegeven aan de SIA. Dit kan weer een aanleiding vormen om een vergunning in te trekken.

8.4 Vakbekwaamheid

Met de invoering van de wet (PSIA) en het nieuwe toezichts- en uitvoeringsorgaan (SIA) is eveneens de bevordering van vakbekwaamheid nagestreefd. De SIA voert op het punt van opleiding, training, examens, diploma's en accreditatie, intensief overleg, maar heeft nog geen definitieve afspraken gemaakt over regelgeving, laat staan geïmplementeerd.

Duidelijk is dat voor de volgende activiteiten vakbekwaamheidseisen zullen gaan gelden:

- portiers;
- autobeveiligers;
- bewakers;
- geld- en waardetransporteur;
- persoonsbeveiligers;
- rechercheurs;
- cameratoezichthouders.

⁷ Op dit moment is er een meningsverschil tussen de SIA en de Information Commissioner's Office (ICO), de instelling die belast is met de handhaving van de privacywet (Data Protection Act). De SIA heeft, tot ongenoegen van de ICO, vergunningen afgegeven aan rechercheurs die zijn veroordeeld vanwege overtreding van de privacywet.

Voor portiers geldt dat inmiddels eisen zijn vastgesteld aan hun opleiding. Het betreft dertig uur training, verdeeld over verschillende modules. Voor alle overige activiteiten zijn de standaarden nog onderwerp van overleg. Overigens hebben grote bedrijven en enkele bedrijfstakingen wel degelijk trainingen ontwikkeld en verplicht gesteld voor hun personeel. Dit heeft echter geen wettelijke basis.

8.5 Handhaving

Handhaving

De handhaving van de vergunningplicht staat in de kinderschoenen. Een belangrijke wettelijke verplichting van de SIA is het introduceren van een kwaliteitskeurmerk voor aanbieders van beveiligings- en rechechewerk, the Approved Contractor Scheme (ACS). Deelname aan het kwaliteitssysteem geschiedt op vrijwillige basis. De ACS wordt ontwikkeld in overleg met de branche. Ook voor dit onderdeel van de wet geldt dat een invoeringsdatum nog niet is vastgesteld.

Recentelijk (januari 2006) heeft de SIA 27 bedrijven bezocht. Hoeveel van deze bedrijven niet voldeden aan de vergunningplicht, heeft de SIA niet bekendgemaakt. Leidinggevenden van deze bedrijven hebben een 'compliance notice' ondertekend waarin zij erkennen de PSIA-verplichtingen te kennen en de gevolgen accepteren wanneer zij bij een volgende controle opnieuw niet voldoen aan de wet. De in het kader van deze inventarisatie geïnterviewde sleutelpersonen verwachten dat de SIA in 2006 vaker onaangekondigde bedrijfsbezoeken zal afleggen.

Hoewel de vergunningplicht nog niet volledig is doorgevoerd, schatten de geïnterviewde sleutelpersonen dat ongeveer 30 procent van de mensen die werken in de diverse bedrijfstakingen, niet voldoet aan de (al dan niet wettelijke verplichte) criteria aan betrouwbaarheid (of vakbekwaamheid). De sleutelpersonen denken dat dit vooral voorkomt onder freelancers, eenmansbedrijven of kleine bedrijven. Het is onduidelijk hoe groot het aandeel is van deze ondernemers in de diverse bedrijfstakingen.

Een groot knelpunt in de uitvoering van de wet (en dus ook de handhaving ervan) is de beperkte capaciteit van de SIA. Op dit moment heeft de SIA ongeveer 40 mensen in dienst. Er is een lange wachtlijst van vergunningaanvragers.⁸ De SIA en de bedrijfstakingen onderhouden een verstandhouding die niet vrij is van strijdpunten. In de branche bestaat cynisme over overheidsbemoeienis (zoals door de SIA) als het gaat om het professionaliseren van de branche.

⁸ Op 3 januari 2006 staan 10.701 aanvragen op de wachtlijst.

Zelfregulering

Zoals vermeld wordt de vergunningplicht stapsgewijs ingevoerd en valt een aantal beroepsgroepen, zoals onder andere particuliere rechercheurs, cameratoezichthouders en 'veiligheidsadviseurs' nog niet onder deze plicht. Niettemin geldt dat gereputeerde beveiligingsbedrijven vrijwillig zijn aangesloten bij en geaccrediteerd door de brancheorganisaties National Security Inspectorate (NSI) of de British Security Industry Association (BSIA)⁹

Deze brancheorganisaties hanteren een betrouwbaarheidsstandaard van de UK British Standards Institute (BSI). Deze standaard is specifiek ontwikkeld voor de beveiligingsbranche.¹⁰ De standaard¹¹ schrijft werkgevers een aantal controles voor alvorens het in zee gaat met nieuwe werknemers. De controles betreffen onder meer het woonadres, financiële status (inclusief gerechtelijke beslissingen over faillissementen), het arbeidsverleden en de opleidingsgeschiedenis van werknemers. Ook behoren twee schriftelijke referenties tot deze betrouwbaarheidscheck.

8.6 Vergelijking Verenigd Koninkrijk – Nederland

Toepassing

De Private Security Industry Act bestaat sinds 2001 en regelt de vergunningplicht voor de beveiligings- en resector. In de wet zijn geen definities van werkzaamheden vastgelegd, zoals in Nederland. Voor beveiligingswerkzaamheden zijn beroepen genoemd die zich hiermee bezighouden, zoals bewakers, portiers etc. In vergelijking met Nederland vallen drie beroepen op: de autobeveiliging¹², de veiligheidsadviseur¹³ en de toezichthouder die met een systeem van cameratoezicht werkt. De eerste twee beroepen vallen in Nederland niet onder de WPBR. In hoeverre de cameratoezichtcentrale onder de WPBR valt, is in Nederland onderwerp van discussie.¹⁴

Uitvoering

De vergunning wordt verleend door de Security Industry Authority (SIA), een centraal overheidsorgaan. De vergunningen zijn persoonsgebonden. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen front-line- (uitvoerders) en non-front-linever-

⁹ <http://www.nsi.org.uk> en <http://www.bsia.co.uk>.

¹⁰ <http://www.bsi-global.com>. Dit instituut ontwikkelt nationale standaarden voor verschillende bedrijfstakken in het Verenigd Koninkrijk.

¹¹ BS7858:2004.

¹² Vergelijkbaar met de parkeerwachter in Nederland, maar dan ondersteund met instrumenten als wielklemmen, alarmbeveiliging et cetera.

¹³ Ook in België is het 'veiligheidsadvies' onderwerp van wetgeving.

¹⁴ Cameratoezicht in de openbare ruimte wordt in Nederland door de Gemeentewet gereguleerd. Over cameratoezicht in de private ruimte bestaat op dit moment een discussie of dit onder de WPBR valt.

gunninghouders (managers). Het is niettemin een verschil met Nederland waar ook de bedrijven vergunningplichtig zijn.

De verleende vergunning aan personen is drie jaar geldig, net als in Nederland, en kost £ 190,- per vergunde activiteit. De vergunningplicht wordt in overleg met de branche fasegewijs ingevoerd. Sinds maart 2006 moeten zes beroepsgroepen aan de vergunningplicht voldoen. De rechercheurs en veiligheidsadviseurs vallen op dit moment nog niet onder de wet. In Nederland vallen rechercheurs wel onder de wet.

Betrouwbaarheid

SIA screent de betrouwbaarheid door een landelijke politieregistratie te raadplegen. Er zijn geen regels vastgesteld over de harde en minder harde toetsingscriteria. De SIA heeft op dit punt veel vrijheid, meer dan de korpschef in Nederland. De vergunningaanvrager kan tegen de beslissing van de SIA in beroep gaan.

Vakbekwaamheid

Over vakbekwaamheid is in het Verenigd Koninkrijk nog nauwelijks iets vastgelegd. De enige afspraak is dat zeven beroepsgroepen (zie § 8.5) aan vakbekwaamheidseisen moeten voldoen. Alleen bij de portiers zijn op dit moment eisen vastgelegd. Bij de overige beroepsgroepen is het overleg tussen de SIA en de branche nog gaande. In Nederland zijn de vakbekwaamheidseisen zonder meer beter gewaarborgd.

Handhaving

De SIA is niet alleen vergunningverlener, maar ook handhaver. Handhaving gebeurt op projectbasis, vooral om de branche erop aan te spreken dat een aantal bedrijven nog niet aan de verplichtingen voldoet. Volgens het ingeschakelde onderzoeksbureau is de capaciteit van de SIA onvoldoende om handhaving serieus vorm te geven. Op dit moment heeft de SIA haar handen vol aan het verlenen van vergunningen. Hoewel in Nederland kritiek bestaat op de mate waarin handhaving plaatsvindt, kan worden geconcludeerd dat Nederland op dit punt beter scoort dan het Verenigd Koninkrijk.

9 CONCLUSIES

In dit afsluitende hoofdstuk zetten we de belangrijkste conclusies van de vergelijking tussen Nederland en de zes andere EU-landen op een rij. We presenteren achtereenvolgens de conclusies over:

- de aantallen huidige en te verwachten buitenlandse bedrijven en werknemers in Nederland;
- het toepassingsgebied van de regels;
- de uitvoering van de regels (inclusief de kosten verbonden aan vergunningverlening);
- de mate waarin de betrouwbaarheid door de regels wordt gewaarborgd;
- de mate waarin vakbekwaamheid door de regels wordt gewaarborgd;
- het handhavingsniveau in de onderzochte landen.

De factsheet waarmee dit hoofdstuk afsluit (tabel 9.1), geeft een totaaloverzicht van de bevindingen van deze vergelijkende inventarisatie.

9.1 Buitenlandse bedrijven en werknemers in Nederland

Voor een adequate beantwoording van de onderzoeksvragen:

- Wat is bekend over het aantal particuliere beveiligers en rechercheurs dat werkzaam is in Nederland en afkomstig is uit andere EU-landen?
- Wat is bekend over het aantal particuliere beveiligers en recherchebureaus dat mogelijk in de toekomst in Nederland werkzaam is?

heeft deze inventarisatie onvoldoende harde gegevens opgeleverd.¹ In de zes onderzochte landen zijn geen cijfers beschikbaar van bedrijven of werknemers die in Nederland werken. In Nederland is het praktisch gezien onhaalbaar gebleken om de cijfers te ontlenen aan de registratie van buitenlandse bedrijven en werknemers door de politiekorpsen.

We weten dat in Nederland zes buitenlandse bedrijven (afkomstig uit België en Duitsland) werkzaam zijn, maar niet hoeveel werknemers van deze bedrijven in het bezit zijn van Duitse of Belgische vergunningen.

Op grond van een aantal interviews met Nederlandse, Duitse, Belgische en Engelse deskundigen uit de branche kan men niettemin het volgende zeggen:

- In de nabije toekomst zal geen sprake zijn van een grote toename van het aantal private beveiligers en rechercheurs in Nederland. De taalbarrière is te groot. Een goede beheersing van het Nederlands is bij zowel recherche- als beveiligingswerk een conditio sine qua non. Voor de uitoefening van de beroepen in beide branches zijn een goede maatschappijkennis van Nederland en niet in de laatste plaats een voldoende begrip van de Nederlandse wet- en regelgeving eveneens noodzakelijk.

¹ Samen vormen de twee uitgeschreven vragen onderzoeksvraag 1 (zie hoofdstuk 1).

- Wel kan worden verwacht dat Vlaamse beveiligers en rechercheurs vaker hun weg zullen vinden naar Nederland: de taal vormt voor hen immers geen belemmering.

9.2 Toepassingsgebied

Het toepassingsgebied van de wetgeving is in alle landen vergelijkbaar, maar vertoont in alle gevallen ook verschillen:

- In Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk zijn de vergunningen persoonsgebonden.
- In de andere vijf landen, waaronder Nederland, zijn ook de bedrijven vergunningplichtig.
- In België, Ierland en het Verenigd Koninkrijk vallen meer activiteiten onder de wetgeving dan in Nederland. Hiervan zijn het veiligheidsadvies (security consultancy) en het toezicht door cameraregistratie voorbeelden.
- In Duitsland hebben rechercheurs geen vergunning nodig.
- In Polen is het mogelijk om beveiligingswerk te verrichten zonder vergunning: alleen in daartoe aangewezen gebieden of gebouwen is een vergunning vereist voor het verrichten van beveiligingswerk.

9.3 Uitvoering

Vergunningverleners

- De vergunningverlening is in België, Ierland en het Verenigd Koninkrijk centraal geïmplementeerd bij een ministerie (België) of een apart publiek uitvoeringsorgaan (Ierland en het Verenigd Koninkrijk).
- In Polen en Nederland heeft de uitvoering centrale (ministeries) en decentrale kenmerken (politie).
- In Duitsland en Frankrijk is de uitvoering volledig decentraal georganiseerd. In Frankrijk is de gemeente verantwoordelijk voor de vergunningverlening. Duitsland valt op door de uitvoering door de Kamers van Koophandel.

Kosten

- In België en Ierland worden de hoogste kosten in rekening gebracht voor de vergunningverlening. In België is sprake van een jaarlijks terugkerende retributieplicht.
- In Frankrijk is de vergunningverlening kosteloos.
- De vier andere landen (Nederland, Duitsland, Polen en het Verenigd Koninkrijk) zitten hier tussenin.

9.4 Betrouwbaarheid

De verschillen tussen de diverse landen zijn gemakkelijk aan te geven:

Algemene of specifieke regelgeving?

- In Duitsland wordt de betrouwbaarheidstoets geregeld door algemene wetgeving voor startende ondernemers. In alle andere landen is specifieke wetgeving ontwikkeld.

Toetsingscriteria wettelijk vastgelegd?

- In Nederland, Frankrijk en Polen zijn harde toetsingscriteria (welke veroordelingen leiden tot uitsluiting van het beroep?) wettelijk vastgelegd. De Nederlandse criteria zijn echter minder streng omdat er 'korter wordt teruggekeken' (maximaal 8 jaar) en er een 'hardheidsclausule' kan worden toegepast. Frankrijk kijkt onbeperkt terug en Polen maximaal tien jaar.
- In België zijn alleen harde criteria wettelijk vastgelegd voor chercheurs: zij mogen geen enkele veroordeling op hun naam hebben staan. In België bestaat, net als in Frankrijk, geen wettelijk vastgestelde termijn voor het terugkijken naar de geregistreerde feiten in het verleden.
- In Duitsland, Ierland en het Verenigd Koninkrijk is geen enkel criterium wettelijk vastgelegd en kan, in principe, onbeperkt worden teruggekeken.

Eenmalige of herhaalde screening?

- In België, Ierland, Nederland en het Verenigd Koninkrijk is sprake van herhaalde screening.
- In de andere landen is de screening eenmalig, hoewel in Duitsland bij een wisseling van werkgever opnieuw een verklaring omtrent het gedrag moet worden overlegd en in Polen de vergunning voor werknemers vervalt wanneer zij twee jaar lang geen beveiligingswerk hebben gedaan.

Beslissingsruimte vergunningverlener?

- In België (voor de beveiliging), Duitsland, Ierland, Nederland en het Verenigd Koninkrijk heeft de vergunningverlener beslissingsruimte.
- In Frankrijk en Polen is de minste beslissingsruimte aanwezig voor de vergunningverlener en is de betrouwbaarheidstoets het strengst: een veroordeling leidt tot een afwijzing van de vergunningaanvraag.

Kwaliteit uitvoering regels betrouwbaarheid²

- In Polen bestaat fundamentele kritiek op de uitvoering van de regels voor betrouwbaarheid. De politieregistratie is van onvoldoende kwaliteit en de uitvoering van de betrouwbaarheidstoets eveneens.

² Over de kwaliteit van de uitvoering van de regels in Frankrijk heeft deze inventarisatie onvoldoende aanknopingspunten opgeleverd.

- In Duitsland, Ierland, het Verenigd Koninkrijk en in mindere mate in België voor zover het de beveiligingsbranche betreft, is het uitvoeringsproces weinig transparant. Welke feiten en argumenten in de screening van doorslaggevend belang zijn, is niet duidelijk.
- In Ierland en het Verenigd Koninkrijk is de uitvoering van de betrouwbaarheidsregelgeving pas in 2006 begonnen: over de kwaliteit van de beslissingen valt nog niet veel te zeggen. In beide landen bestaat het risico op achterstanden in de uitvoering: in het Verenigd Koninkrijk is een groot aantal aanvragen nog in behandeling.

Slotconclusie betrouwbaarheid?

Het is moeilijk een betrouwbare conclusie te trekken over welk land de betrouwbaarheid van ondernemers en werknemers in de beveiligingsbranche het best waarborgt. Immers: in het ene land zijn de regels specifiek maar niet erg streng, terwijl in het andere land de regels heel streng kunnen zijn, maar de uitvoering van de regels te wensen overlaat.

9.5 Vakbekwaamheid

- In Nederland en België is de vakbekwaamheid van beveiligers het beste verankerd. België springt er bovendien uit als het gaat om de wettelijke waarborging van de opleidingseisen die aan rechercheurs gesteld worden.
- In Polen en Duitsland zijn vakbekwaamheidseisen wettelijk vastgelegd, maar is het op zijn minst twijfelachtig of de leidinggevenden en werknemers in deze landen een vergelijking met het wettelijk verplichte scholingsniveau van hun Nederlandse collega's kunnen doorstaan. In Duitsland is de vakbekwaamheid van rechercheurs bovendien niet gewaarborgd.
- In Frankrijk, Ierland en het Verenigd Koninkrijk is het wetgevingsproces op het punt van het vereiste scholingsniveau nog in volle gang. De onderzoeksbureaus in Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk zijn sceptisch over de vooruitgang die zal worden geboekt bij het implementeren van de scholingsvereisten aan rechercheurs en beveiligers. Er zijn in deze drie landen nog veel stappen te zetten als het gaat om de inhoud van de opleidingen, de accreditaties van opleidingsinstituten en docenten en examinatoren, et cetera.

9.6 Handhaving

De conclusies over het handhavingsniveau in de verschillende landen zijn niet gebaseerd op een uitgebreid veldwerk. We denken dat de volgende bevindingen recht doen aan de verschillende landen:

- In België en Nederland bestaat kritiek op de handhavingspraktijk (weinig prioriteit), maar lijkt het handhavingsniveau hoger dan in de vijf andere onderzoekslanden.
- In Duitsland, Polen en Frankrijk vindt niet of nauwelijks handhaving van de wetgeving plaats.
- In Ierland en het Verenigd Koninkrijk bestaan weliswaar ambities voor het handhaven van de regelgeving, maar loopt de uitvoering van de handhaving achter op het ambitieniveau.

Tabel 9.1 Samenvatting bevindingen inventarisatie regelgeving particuliere beveiliging en recherche

Land	Toepassingsgebied	Uitvoering	Betrouwbaarheid	Vakbekwaamheid	Handhaving
Nederland	Eén wet (1993) Vergunning voor bedrijven Toestemming leidinggevendend/ werknemers	Ministerie van Justitie en Regionale Politiekorpsen Centraal en decentraal Database centraal en decentraal Beperkte kosten	Harde criteria vastgelegd Beslissingsruimte Maximaal 8 jaar terugkijken Herhaalde screening Ook screening kantoorpersoneel	Diploma beveiliging (basisniveau) Diploma particulier onderzoeker (lager niveau dan beveiliging)	Politie Prioriteit niet bijzonder hoog
België	Twee wetten (1990, 1991) Toepassing breed: ook veiligheidsadvies Vergunning voor bedrijven en werknemers	Ministerie van Binnenlandse Zaken en Procureur des Konings Centraal en decentraal Database centraal Hoge kosten	Geen criteria vastgelegd (bev.) Beslissingsruimte Onbeperkt terugkijken Herhaalde screening Recherche strenger getoetst Ook screening kantoorpersoneel	Erkende diploma's en opleidingsinstituten Rechercheopleiding van hoger niveau dan in Nederland	Ministerie van Binnenlandse Zaken en politie Prioriteit niet bijzonder hoog
Duitsland	Algemene wetgeving Toepassing smaller dan in Nederland: geen vergunning voor recherche Toestemming aan werknemers	Kamers van Koophandel Decentraal Database centraal Beperkte kosten	Geen criteria vastgelegd Beslissingsruimte Onbeperkt terugkijken Eenmalige screening (en bij wisseling van werkgever)	Beperkte opleidingseis Opleiding verzorgd door Kamers van Koophandel Nederlandse eisen hoger	Kamers van Koophandel i.s.m. gemeentelijke overheid Nauwelijks reguliere handhaving
Frankrijk	Eén wet (1983) Vergunning persoonsgebonden	Lokale vertegenw. Staat belast met politiezaken (Préfet de police) Decentraal Database centraal Geen kosten	Harde criteria vastgelegd: geen veroordelingen Geen beslissingsruimte Onbeperkt terugkijken Eenmalige screening	Opleidingseis nauwelijks uitgewerkt	Préfet de police Nauwelijks reguliere handhaving
Ierland	Eén wet (2004), toepassing breed: ook veiligheidsadvies, cameratoezicht et cetera Vergunning persoonsgebonden	Private Security Authority (PSA). Centraal Database centraal Hoge kosten	Geen criteria vastgelegd Onbeperkt terugkijken, grote beslissingsruimte Herhaalde screening	Opleidingseisen afgesproken voor portiers en bewakers Voor andere diensten nog geen opleidingseisen afgesproken	Private Security Authority (PSA) en politie (Nog) geen reguliere handhaving, waarschijnlijk per april 2007
Polen	Twee wetten (1997, 2001) Vergunningplicht beveiliging alleen in aangewezen gebieden	Ministerie van Binnenlandse Zaken en lokale politie Centraal en decentraal Database centraal Beperkte kosten	Harde criteria, eenmalige screen. Maximaal 10 jaar terugkijken Geen beslissingsruimte Onderzoek sociale omgeving Kwaliteit screening omstreken	Opleidingseisen vastgelegd, examen bij de politie	Politie Nauwelijks reguliere handhaving
Verenigd Koninkrijk	Eén wet (2001), toepassing breed: ook veiligheidsadvies, cameratoezicht et cetera Vergunning persoonsgebonden	Security Industry Authority (SIA) Centraal Database centraal Beperkte kosten	Geen criteria vastgelegd Onbeperkt terugkijken, grote beslissingsruimte Herhaalde screening	(Nog) geen opleidingseisen afgesproken met de branche	Security Industry Authority (SIA) Handhaving op projectbasis Handhavingcapaciteit beperkt

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Ingeschakelde onderzoeksbureaus

België

I-Force cvba
Bart de Bie
Noordlaan 21 - 9200 Dendermonde
www.i-force.be

Duitsland

Ernst & Young AG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft
Center for Business Knowledge (CBK)
Stephan Fitos
Mittlerer Pfad 15, 70499 Stuttgart
www.de.ey.com

Frankrijk

Ernst & Young Société d'Avocats
Tour Crédit Lyonnais
Myriam Cuvellier
129 rue Servient
69326 Lyon cedex 03

Ierland

Ernst & Young
Advanced Security Centre
Simon Collins
Harcourt St.
Dublin 2

Polen

Ernst & Young
Fraud Investigations & Dispute Services
Bartłomiej Kowalczyk
00-113 Warszawa, ul. Emilii Plater 53

Verenigd Koninkrijk

SSR Personnel Services Ltd
Chris Brogan
5 Blackhorse Lane
London
E17 6DN
<http://www.ssr-personnel.com>

BIJLAGE 2

Itemlijst desk research

TOPIC LIST – REGULATIONS

Desk research

Instruction:

- *Maybe not all questions below can be answered by desk research. Please join interviews and desk research to meet our research questions. Please make clear on which information (either interview or desk research) your findings are based.*
- *Sometimes questions overlap with the topic list for the interviews. This is because we are interested in differences between the rules and how the rules are administered.*

1. What is known about the number of private security officers and investigators from <country>¹ working in the Netherlands?
 - And what is to say about these numbers in the near future?
 - Please mention publication

2. What are the terms ‘security activities’ and ‘investigation activities’ understood to mean (as defined in the law and in regulations) in <country>²?
 - Please include a list with examples³.
 - Which activities require a licence? And which activities do not?
 - Does the obligation to have a licence apply to executive staff / employers as well as to non-executive staff?
 - Who issues the licence?
 - What are the costs of getting a licence for the company, employers and employees (please specify the costs as detailed as possible)?
 - Do the employees have to carry a pass with them which identifies them as security personnel?

¹ <country>: your own country, not the Netherlands.

² <country>: your own country, not the Netherlands.

³ For instance: are the following activities ‘private security or investigation’ activities or not: (personal) body guard, shop surveillance, security officer at events, security guard for objects/buildings/sites, company surveillance (in the pay of a company), door supervisor/bouncer (in catering industry), football steward, operator at an emergency/alarm centre, installer of emergency/alarm systems, cashcarrier/moneytransporter, classic investigator (fact finder in personal matters), investigators serving cautious enterprising and compliance with legal obligations, intelligence investigators (into individuals, as in tracing crucial information to enable effective actions). *If this information cannot be deducted from desk research please include these questions with ‘interviews’.*

- If yes, what are the costs of this pass? And is it issued by the same authority that issues the license?
 - What does this pass look like?
 - Has provision been made for checking data validity? Where can we check the validity of this pass (*If this information cannot be deducted from desk research please include these questions with 'interviews'*)?
3. What screening requirements (if any) do these private security officers and investigators have to meet in <country>?
- Who are screened (executive staff / employers and non-executive staff)?
 - What does the screening involve? Is a person's (criminal) record checked? If so, how far back (for how many years)?
 - What information is involved, only criminal record of a central data base (hard information) or also local police information (soft information) and/or other information?
 - Is a difference made between a criminal offence (felony) and a minor offence (misdemeanour)?
 - Who issues the security clearance⁴ and what is the period of validity?
 - Is dispensation possible if an employer or employee does not meet the requirements?
 - What kind of dispensation?
 - Who issues this dispensation?
 - How often (approximately) does this dispensation take place?
4. What training requirements should private security officers and investigators meet in their home country?
- Which security and investigation activities are subject to training requirements? See also foot-note 3.
 - Who (employers / executive staff and non-executive staff) are subject to training requirements?
 - What is the level (high, middle, low) and duration of the training?
 - Who is in charge of the training and what does it comprise?
 - Are there any kinds of specific training modules (use of dogs, money transport, installation of alarm systems etc. (please see list under 2.))?
5. Which regulations or type of regulations provide for the screenings and training requirements?
- Rules of public authorities? Which authorities (national government, district, police)?
 - Rules of the branch of industry?
 - Other rules, other institutions?
 - Please name title and describe reach and relevance.
 - How is regulation enforced?

⁴ Security clearance ≈ certificate of trustworthiness or good conduct

6. Does an occupational code or a hallmark (quality mark) exist in the branches of private security and private investigation activities?
 - What is known about supervision and obeying of this code or hallmark?
 - And what about the disciplinary rules or disciplinary law in both branches?

BIJLAGE 3

Itemlijst interviews sleutelpersonen

TOPIC LIST – INTERVIEWS

Instruction:

- *Not all questions can be commented by each type of respondent. Please join interviews and desk research to meet our research questions. Please make clear on which information (either interview or desk research) your findings are based.*
 - *Sometimes questions overlap with the topic list for desk research. This is because we are interested in differences between the rules and how the rules are administered.*
 - *Please mention the name, position and institution of your respondents.*
1. What is known about the number of private security officers and investigators from <country>¹ working in the Netherlands?
 - And what is to say about these numbers in the near future?
 2. What are the terms ‘security activities’ and ‘investigation activities’ understood to mean in <country>?
 - Please ask for examples².
 - Are these definitions clear for the legislator, the upholder of the rules, the licence provider and the licence applicant?
 - What is unclear? For whom?
 - What are the costs of getting a licence for employers (companies) and employees (please specify the costs as detailed as possible)?
 3. What is to say about the *administering* of the rules and regulations regarding to *screening* (e.g. screening of criminal record and screening of capabilities)?
 - Who is responsible for screening? What kind of authority is it (e.g.: non-governmental)?
 - Is this authority also responsible for issuing licenses?

¹ <country>: your own country, not the Netherlands.

² For instance: are the following activities ‘private security or investigation’ activities or not: (personal) body guard, shop surveillance, security officer at events, security guard for objects/buildings/sites, company surveillance (in the pay of a company), door supervisor/bouncer (in catering industry), football steward, operator at an emergency/alarm centre, installer of emergency/alarm systems, cashcarrier/moneytransporter, classic investigator (fact finder in personal matters), investigators serving cautious enterprising and compliance with legal obligations, intelligence investigators (into individuals, as in tracing crucial information to enable effective actions). *If this information cannot be deducted from desk research please include these questions with ‘interviews’.*

- What does the screening involve?
 - is a person's criminal record checked and, if so, how far back (how many years)?
 - What information is involved (hard or soft): only criminal record of a central database (hard information) or also local police information (soft information) and/or other information?
 - Is a difference made between a criminal offence (felony) and a minor offence (misdemeanour)?
 - Is a person's level of training (high, middle, low) checked? If yes, how does this check take place?
 - Which sources of information are being used (registration of police, justice department etc.)
 - How often is a person screened? Just once, or is the process repeated? If yes, how often?
 - Are differences taking place in screening requirements or screening methods between different regions or districts in <country>?
 - Is dispensation possible if an employer or employee does not meet the requirements?
 - What kind of dispensation?
 - Who issues this dispensation?
 - How often (approximately) does dispensation take place?
 - Who issues the security clearance³ and what is the period of validity?
 - After the screening, what does a security clearance (the licence or card itself) look like?
 - Has provision been made for checking data authenticity? Where can the validity of a security clearance be checked?
4. What is to say about the *administering* of the rules and regulations regarding *to training requirements*?
- Which security activities are subject to training requirements? (please see also foot-note 2)
 - Are there any kinds of specific training modules (use of dogs, money transport, installation of alarm systems etc. (please also see list under foot-note 2)
 - Who (employers / executive staff and non-executive staff) are subject to training requirements?
 - What is the level (high, middle, low) and duration of the training modules?
 - Who is in charge of the training and what does it comprise?
 - What does a diploma (or a certificate that someone receives who has met the training requirements) look like?
 - Has provision been made for checking data authenticity? Where can the validity of this diploma/certificate be checked?
 - What is known about the participation of employees in refreshment courses?

³ Security clearance ≈ certificate of trustworthiness or certificate good conduct

5. How are the regulations regarding to the screening of reliability and the training requirements *enforced*?
 - Which institution(s) is (are) responsible for enforcing both types of rules?
 - How is enforcing of the rules implemented? Are employers and employees inspected? Regularly?
 - What are the bottlenecks in enforcing the rules?
 - Are any changes expectable regarding the enforcing of rules?

6. What is to say about *obeying* the regulations regarding to the screening of reliability and the training requirements?
 - What is known about the number of illegal employers and employees in <country>?
 - What is to say about this number in the near future?

7. Are any new rules and regulations regarding to the *screening* and *training* of private security officers and investigators expected?
 - What kind of rules?
 - Why are these rules in preparation?

8. Does an occupational code or a hallmark (quality mark) exist in the branches of private security and private investigation activities?
 - What is known about supervision and obeying of this code or hallmark?
 - And what about the disciplinary rules or disciplinary law?

BIJLAGE 4

Lijst met geïnterviewde sleutelpersonen

Nederland

- Dhr. Carlo Kahn, Vereniging van Particuliere Beveiligingsorganisaties (VPB), secretaris.
- Dhr. Ad van de Boogert, Stichting Vakexamens voor de Particuliere Beveiligingsorganisaties (SVPB), secretaris.
- Dhr. Eugene Wolf, ECABO, 'Kenniscentrum beroepsonderwijs bedrijfsleven voor de economisch/administratieve, ICT- en veiligheidsberoepen', plaatsvervangend algemeen directeur.

België

In België zijn mensen geïnterviewd op voorwaarde van anonimiteit:

- Ambtenaren van Directie Private Veiligheid van Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken.
- Ministerie van Binnenlandse Zaken, contactpersoon: Mevrouw Bea Vossen, Tel : + 32 02 / 504 85 35.
- Lid Vast Comité P.
- Zaakvoerder privé-detective bureau.
- Manager interne recherche dienst grote (beursgenoteerde) onderneming.
- Zaakvoerder middelgroot bewakingsbedrijf.
- Zelfstandig veiligheidsadviseur.

Duitsland

- Mr. Rupp, Amt für öffentliche Ordnung (Municipal public affairs office), Eberhardstr. 39, 70173 Stuttgart, Tel.: + 49 711 / 216-8399.
- Mrs. Pluegge, Bundesverband deutscher Wach- und Sicherheitsunternehmen BDWS (Association of German security companies), Norsk-Data-Str. 3, 61352 Bad Homburg, Tel.: + 49 6172 / 948053.
- Mrs. Hirsch, Verband für Sicherheit in der Wirtschaft, Baden-Württemberg (Association for Security within Economy), Seelbergstr. 15, 70372 Stuttgart, Tel.: + 49 711 / 9546 0917.
- Mrs. Eggensperger-Merk, IHK Stuttgart (Chamber of Commerce), Jägerstr. 30, 70174 Stuttgart, Tel.: + 49 711 / 2005-364.
- Mr. Dallmoeller, IHK Osnabrück-Emsland (Chamber of Commerce), Neuer Graben 38, 49074 Osnabrück, Tel. + 49 541 / 353-325.
- Mr. Riehl, Bundesverband Deutscher Detektive BDD (Association of private investigators in Germany), Köhlstr. 16, 53125 Bonn, Tel.: +49 228 / 29 80 85.

Frankrijk

- Mr Jean-François Plattelet, manager of the electronic surveillance department Protection One.
- Mr Patrick Lanzafame, member of the GPMSE (Union of electronic surveillance companies).
- Services of the local representative of the State, Lyon.

Polen

- Sławomir Wagner, President of Polish Chamber of Security Services.
- Bogumił Zawadzki, President of Association of Polish Detectives.
- Maciej Nestorowicz, Police Representative.
- Ewa Artowicz, Department of Licenses in the Ministry of Internal Affairs and Administration.

Ierland

- Damien Ward, Private Security Authority (PSA), Tipperary Technology Park Rosanna Road Tipperary, tel.: + 353 62 315 88.
- Brian Hoi, National Standards Authority of Ireland (NSAI): <http://www.nsai.ie>.

Verenigd Koninkrijk

De volgende personen zijn geïnterviewd of hebben informatie verstrekt:

- Phil Sargeant, Senior Security Manager of a Blue Chip Plc Company
- Emma Shaw, Former Intelligence officer now Managing Director of a specialist surveillance company.
- Mike Bluestone, Managing Director of Central Academy of Security Excellence.
- Richard Newman, BA (Hons) Open, President of the Association Of British Investigators.
- Jerry Hart, MSc, BA (Hons) independent security research consultant and a former lecturer at the University of Leicester.
- Mick Baines Security Manager, BAE Systems, Europe's Largest Defence Company.
- Derek Webster, Chief Investigations Officer of The Postal Services Commission.
- Bill Wyllie, Chairman of The Security Institute.
- Stuart Lowden, Chairman of the UK Chapter of ASIS.
- Peter Heims Former Chairman of the World Association Of Detectives. Author of first Draft Bill for the licensing of Investigators 1972.

De volgende personen hebben schriftelijke documentatie geleverd:

- Professor Martin Gill: Managing Director of Perpetuity Press.
- Formerly of the Scarman Centre, Leicester University.
- Stefan Hay, rector of Skills for Security

Ten slotte kunnen de volgende organisaties als informatiebron worden genoemd:

- The Criminal Records Bureau (CRB: <http://www.crb.gov.uk>);
- The Security Industry Authority (SIA: <http://www.the-sia.org.uk>);
- Security International Limited
- Central Academy of Security Excellence
- The Joint Security Industry Council

BIJLAGE 5

Adresgegevens vergunningverlening

Hieronder staan de contactgegevens van de instellingen die de vergunningverlening uitvoeren aan beveiligingsbedrijven en recherchebureaus in de zes onderzoekslanden. In Duitsland en Frankrijk is de vergunningverlening decentraal geregeld en kan een vergunning van een bedrijf of een werknemer alleen worden gecheckt bij de vergunningverlenende gemeente (Frankrijk) of Kamer van Koophandel (Duitsland).

België

Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken
Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid
Directie Private Veiligheid
Waterloolaan 76 - 1000 Brussel
Website: <http://www.vigilis.be>
+ 32 02 557 33 99

Duitsland

Vergunningverlening door Kamers van Koophandel.

Frankrijk

Vergunningverlening door gemeente/plaatselijke politie; hieronder het adres van de vergunningverlener in Parijs.

Préfecture de police de Paris
9, boulevard du Palais - Paris cedex 04
Website: <http://www.prefecture-police-paris.interieur.gouv.fr>
E-mail: prefpol.dpg-4eb-videosurveillance@interieur.gouv.fr
Telefoon: + 33 01 53 73 53 73, of + 33 01 53 71 53 71, of + 33 01 40 79 79 79

Polen

Department of licences and concessions MSWiA
02-672 Warszawa
E-mail : waii@dzik.mswia.gov.pl
Contactpersoon: Mrs Ewa Artowicz
Telefoon: + 48 22 601- 41- 88

Ierland

Vergunningverleener

The Private Security Authority
Davis Street, Tipperary Town
Telefoon: + 353 - 62 - 31588
E-mail: info@psa.gov.ie
Website: www.psa.gov.ie
Contactpersoon: Mr. Damien Ward

Bestuur PSA

- Ms. Michelle Doyle (Chairperson), Partner, McCann Fitzgerald Solicitors.
- Mr. Ray Guinan, Irish Security Industry Association (<http://www.isia.ie>).
- Mr. Bill Brown, Security Federation of Ireland (<http://www.ata.ie>).
- Mr. Kevin McMahon, The Services, Industrial, Professional and Technical Union (SIPTU) (<http://www.siptu.ie>).
- Pat Crummey, Assistant Commissioner, An Garda Siochana (National Police Service: <http://www.garda.ie>).
- Ms. Mary Barrett, Department of Enterprise, Trade and Employment (<http://www.entemp.ie>).
- Ms. Margaret Lovatt, Training and Employment Authority (FAS) (<http://www.fas.ie>).
- Mr. Liam O Dublin, Security Institute of Ireland (<http://www.sii.ie>).
- Ms. Catherine Byrne, Department of Justice, Equality and Law Reform (www.irigov.ie/justice).
- Ms. Esther Lynch, Irish Congress of Trade Unions (<http://www.ictu.ie>).

Verenigd Koninkrijk

Security Industry Authority (SIA)
PO Box 9, Newcastle Upon Tyne
NE82 6YX
Tel: + 44 8702 430 100
Fax: + 44 8702 430 125

Website (algemeen):

<http://www.the-sia.org.uk/home>

Website, check vergunninghouders/werknemers:

<http://www.the-sia.org.uk/home/licensing/register/register.htm>